

Raport z badania doświadczeń i potrzeb osób roniących w Polsce

#poroniłam

Warszawa, marzec 2023

O badaniu

Badanie ilościowe zrealizowane na próbie celowej 1494 osób po poronieniu, w okresie od marca do lipca 2022 r. Celem ankiety było poznanie doświadczeń związanych z każdym etapem procesu utraty ciąży, a w szczególności zmapowanie często niezaspokojonych potrzeb związanych z działaniami pracowników systemu opieki zdrowotnej, odnoszących się zarówno do zabiegów medycznych, jak i wsparcia psychologicznego, udzielanego pacjentkom.

Na podstawie wniosków z badania zostały opracowane programy wsparcia zarówno dla osób roniących, jak i medyków i medyczek udzielającym im pomocy, rekomendacje zmian w obowiązujących standardach okołoporodowych oraz w systemie wspierania osób z doświadczeniem poronienia.

Metodologia

GRUPA CELOWA

Do udziału w badaniu zaproszone zostały osoby po doświadczeniu poronienia. Zaproszenie do badania było kilkakrotnie publikowane w mediach społecznościowych jak Instagram czy Facebook, przede wszystkim na profilach **O matko, depresja** Joanny Frejus oraz **Dobre ciało** Kamili Raczyńskiej Chomyn, na tematycznych grupach fejsbukowych a także w serwisach internetowych jak **Wysokie Obcasy** czy **Hello Zdrowie**. Oprócz doświadczenia poronienia inne warunki nie były wymagane.

PRÓBA

Próba celowa osób z doświadczeniem poronienia, N=1494
W ankiecie wzięły udział osoby, które wyraziły zgodę na udział w badaniu
Wyniki badania nie są reprezentatywne do populacji kobiet, ani osób w ciąży.

METODA ZBIERANIA ANKIET

CAWI
Ankieta internetowa opublikowana na stronie <https://poronienie.webankieta.pl/>

TERMIN ZBIERANIA ANKIET

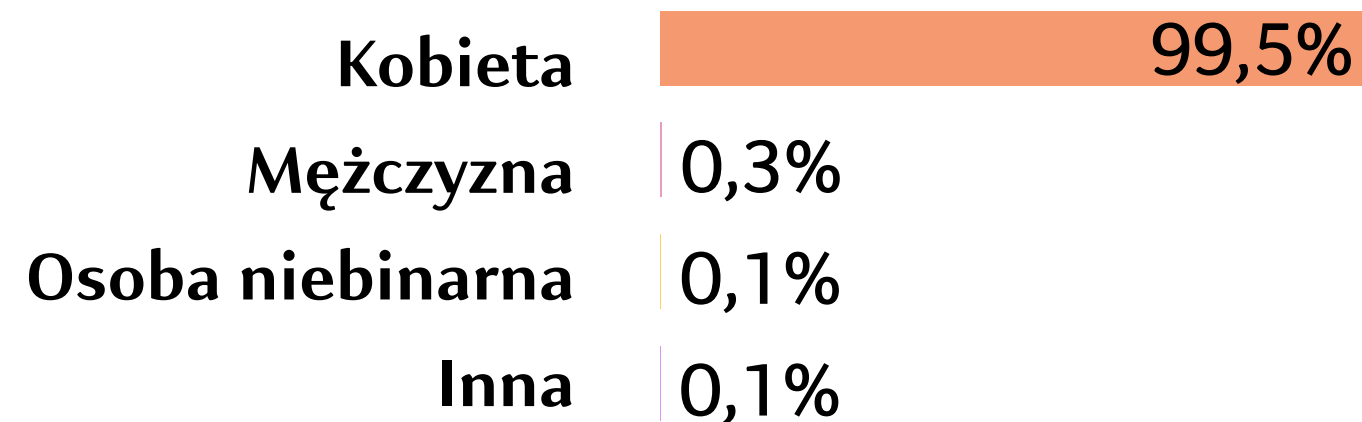
27 marca - 25 lipca 2022

ŚREDNI CZAS WYPEŁNIANIA ANKIETY

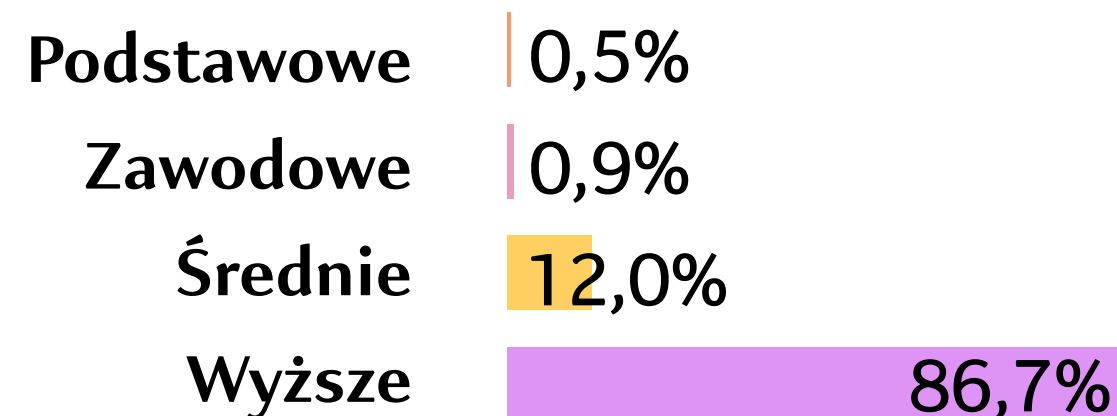
15 min

Profil demograficzny osób uczestniczących w badaniu (1)

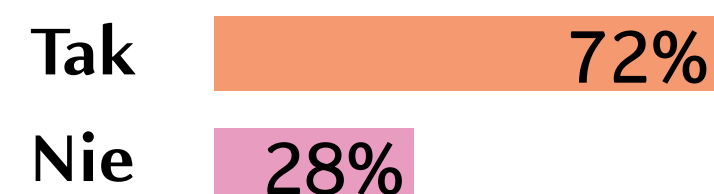
Płeć n=1492

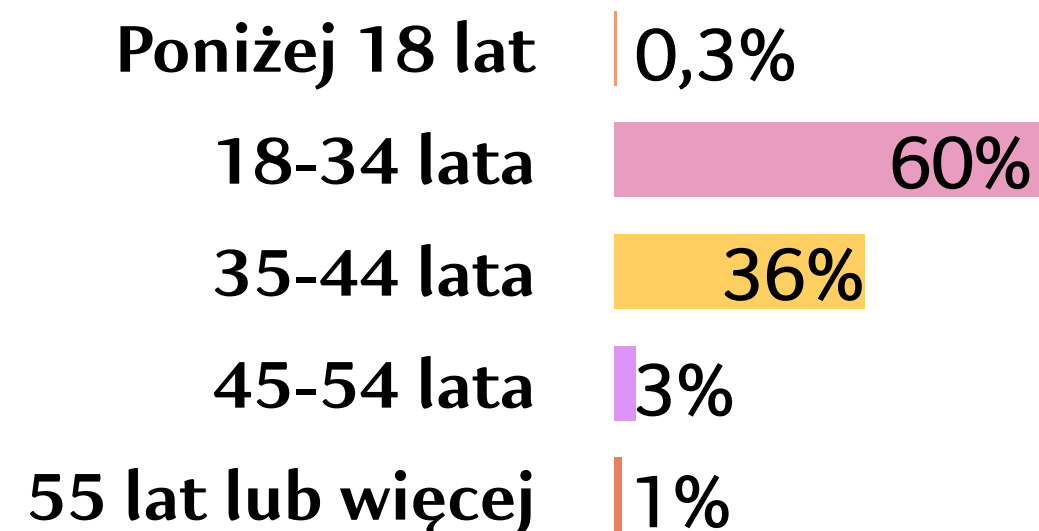
Wykształcenie n=1469

Posiadanie dzieci n=1492

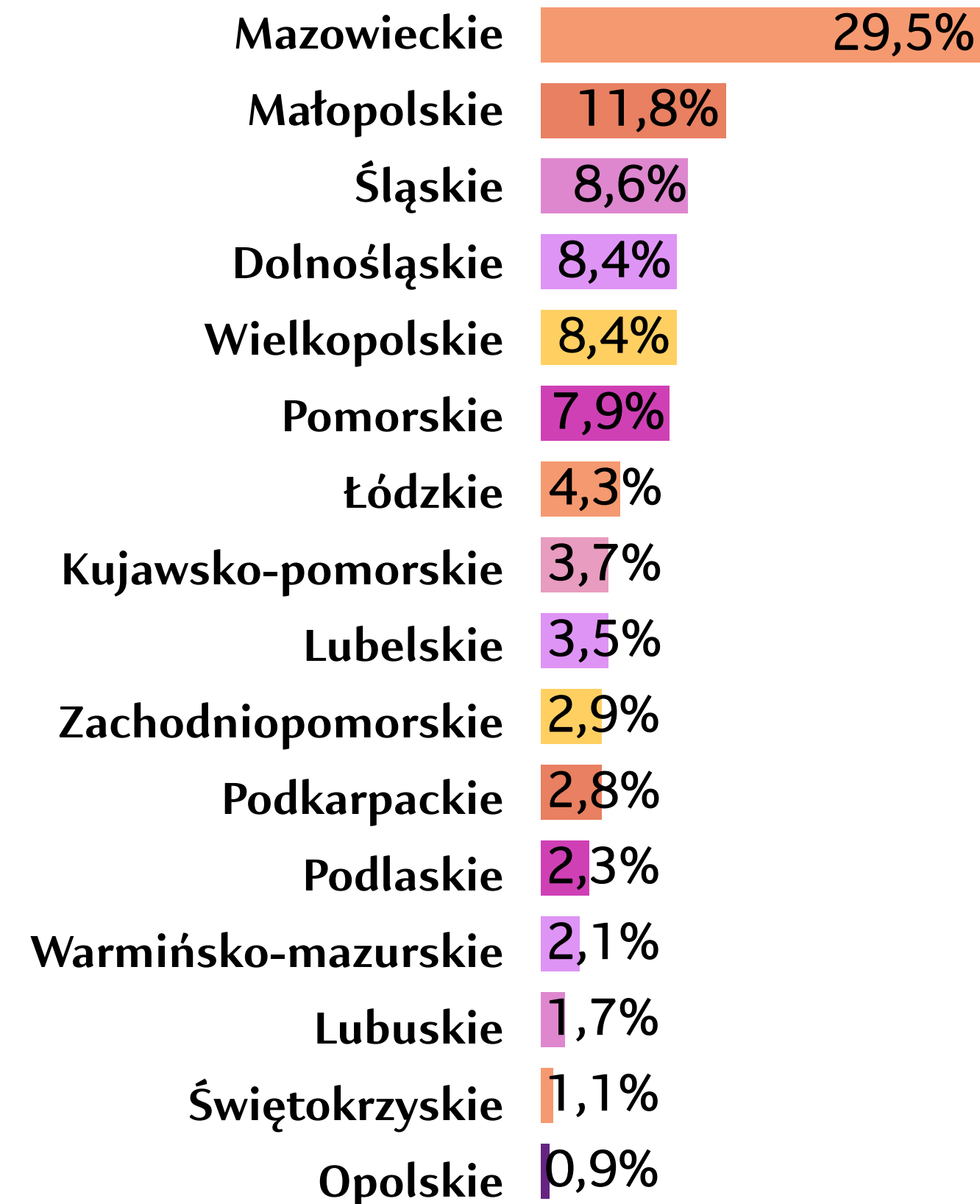
Wiek n=1452

Wielkość miejscowości n=1487

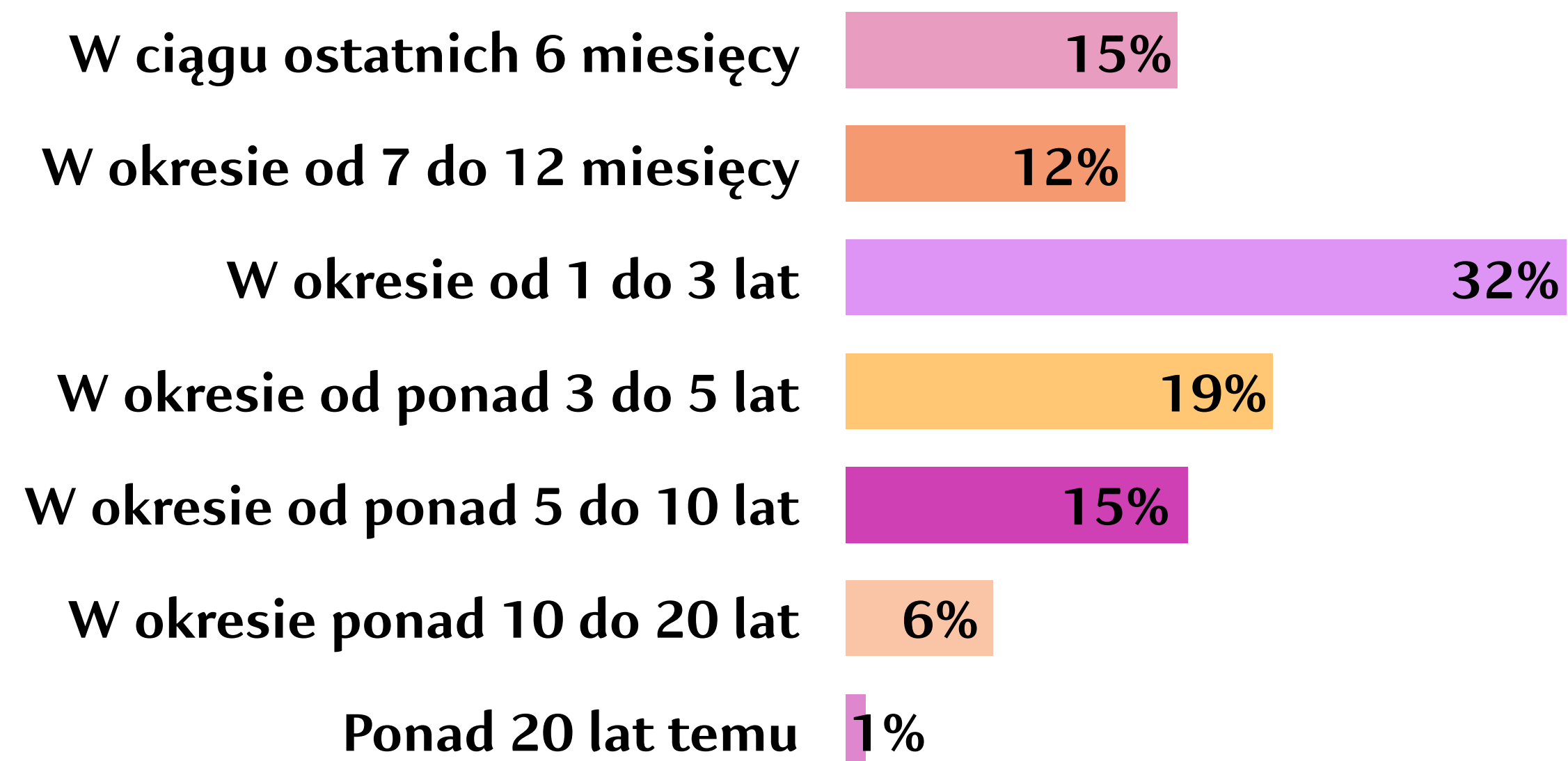
Województwo

Pytania opcjonalne, stąd różna liczebność grup.

Okres doświadczenia poronienia wśród osób uczestniczących w badaniu

Kiedy osoba doświadczyła poronienia

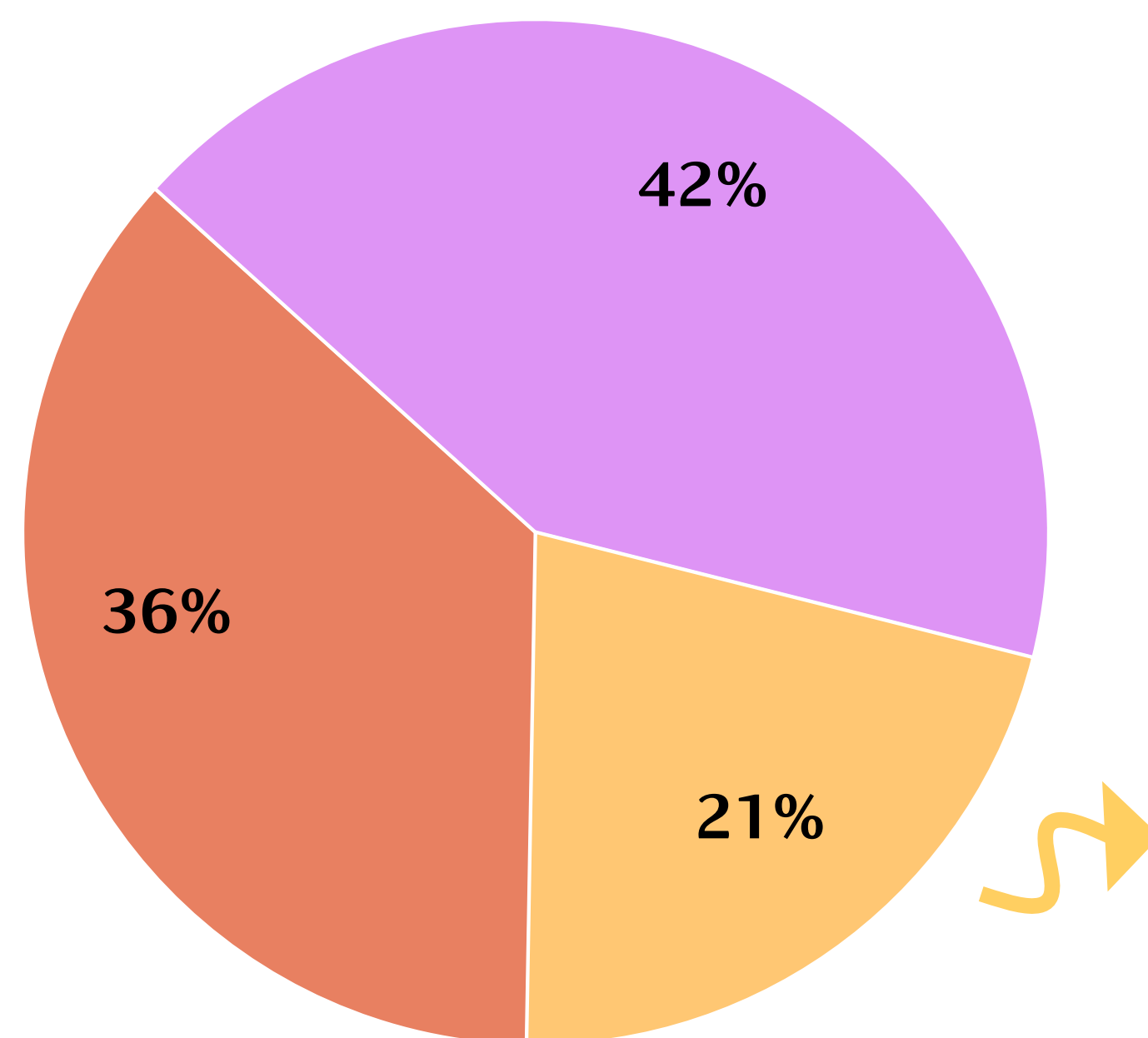

P. Kiedy miało miejsce poronienie, o którym nam opowiedziałaś? (jedna odpowiedź), Wszystkie osoby, które wzięły udział w ankiecie, n=1494

Spontaniczne poronienie oraz informacja od lekarza podczas rutynowego USG to równie częste sposoby dowiedzenia się o poronieniu

Sposób dowiedzenia się o ronienu

- Pojawiło się krwawienie, następnie pojechałam do szpitala i tam zostało potwierdzone poronienie
- Podczas rutynowego badania USG
- Inna sytuacja

Przykładowe cytaty:

Odeszły mi wody w 16 tyg ciąży, dowiedziałam się, że to poronienie na izbie przyjęć w szpitalu.

Byłam na rutynowych badaniach krwi w I trymestrze, zastąpiłam w przychodni, wezwano pogotowie, w szpitalu okazało się, że serduszko przestało bić.

Po prostu wiedziałam. Czułam. Mam wysoką świadomość swojego ciała. Krwawienie, w szpitalu okazało się że łożysko się odkleja. Leki na podtrzymanie nie pomogły i serce dziecka przestało bić.

P. Jak się dowiedzielaś, że ronisz/ poroniłaś? (jedna odpowiedź), Wszystkie osoby, które wzięły udział w ankiecie, n=1494

Etap 1.

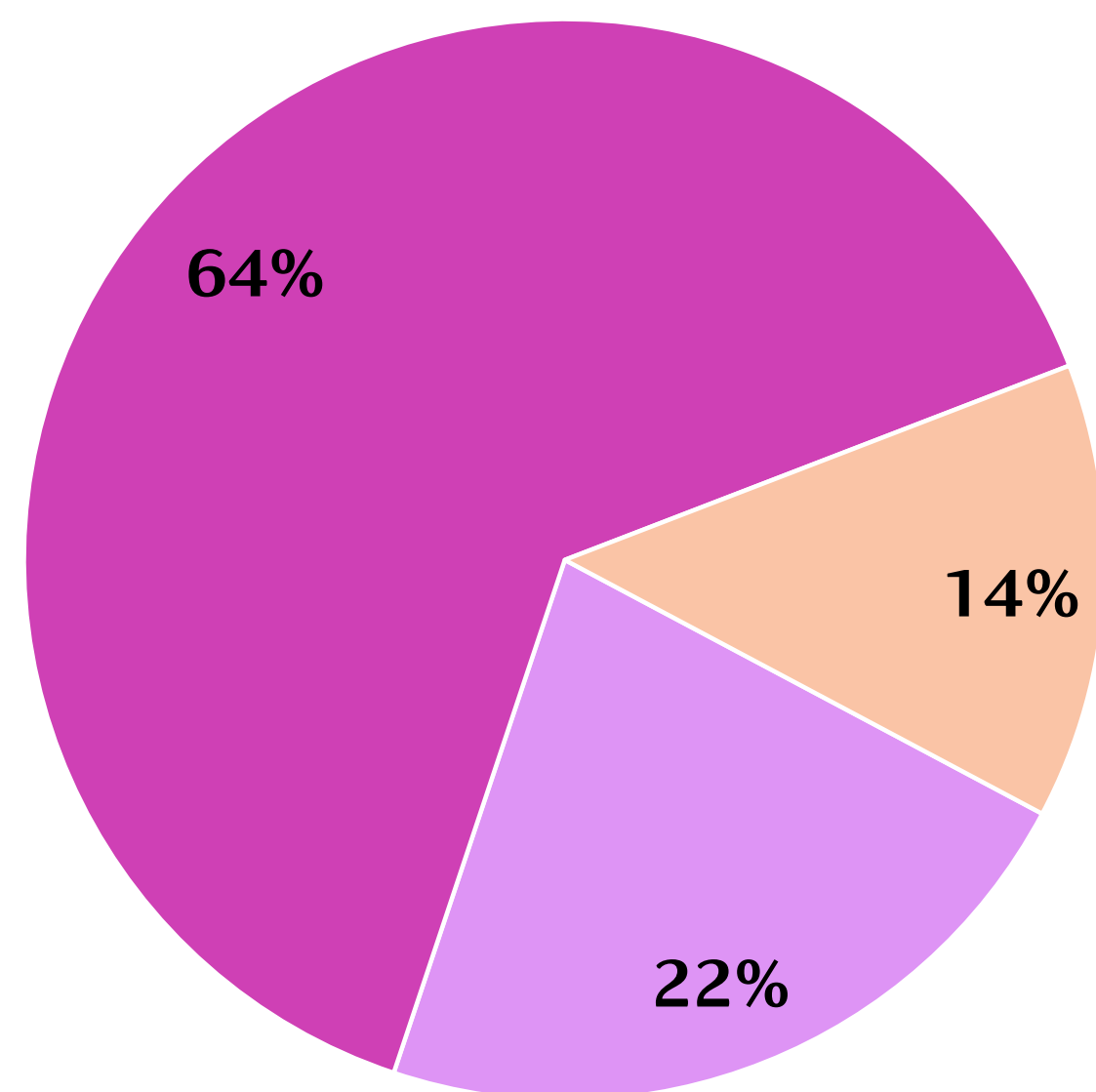
Diagnoza: poronienie

Rozdział opisujący przebieg wizyty w gabinecie ginekologicznym osób, które dowiedziały się o obumarciu ciąży podczas rutynowego badania USG.

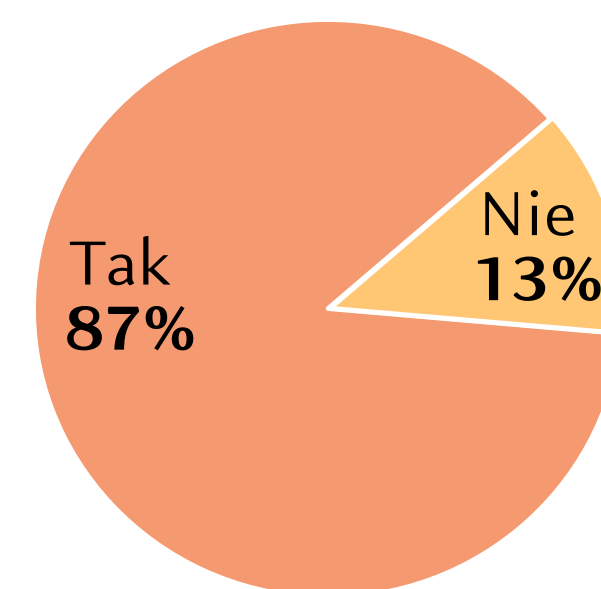
Ginekolodzy najczęściej kierują osoby doświadczające poronienia do szpitala.

Zalecenia po USG

- Powrót do domu i czekanie na samoistne poronienie
- Pojechanie do szpitala i wywołanie poronienia
- Inne – wpisz swoją odpowiedź

Konieczność zgłoszenia się do szpitala

P. Co zaleciła lekarka ginekolożka, gdy stwierdziła obumarcie ciąży? (jedna odpowiedź), Grupa poinformowana o poronieniu podczas rutynowego USG, n=631

P. Czy w toku całego procesu poronienia zgłosiłaś się do szpitala i miałaś podane tabletki do wywołania poronienia lub przeprowadzony zabieg łyżeczkowania, czyli chirurgicznego oczyszczenia macicy? (jedna odpowiedź), Grupa która zaznaczyła odp. inne, n=86

Inne sytuacje to opisy przypadków bardziej skomplikowanych lub sytuacje, gdy osoby nie były w stanie dopasować swojej historii do listy odpowiedzi.

Przykładowe cytaty:

Najpierw czekanie, a potem podanie tabletek w domu.

Zbadanie poziomu gonadotropiny kosmówkowej aby upewnić się, że ciąża obumarła, następnie odczekanie kilku dni a jeśli nic się nie wydarzy zgłoszenie się ze skierowaniem do szpitala.

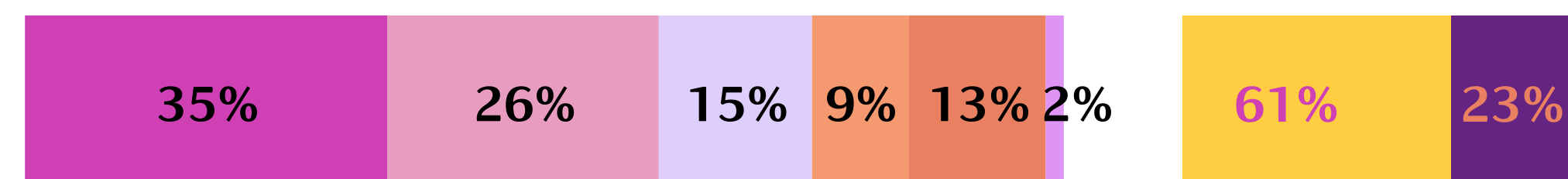
Zleciła postawę wyczekującą, ale dała też skierowanie do szpitala na indukcję. w pierwszym szpitalu odesłano mnie do domu zlecając czekanie.

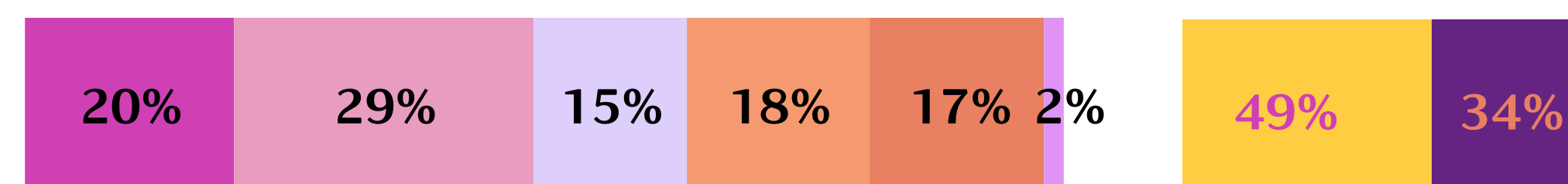
W jakiej atmosferze odbywała się wizyta, na której kobieta poznała diagnozę utraty ciąży?

Czy w gabinecie lekarskim, w którym dowiedziałaś się, że ciąża obumarła...

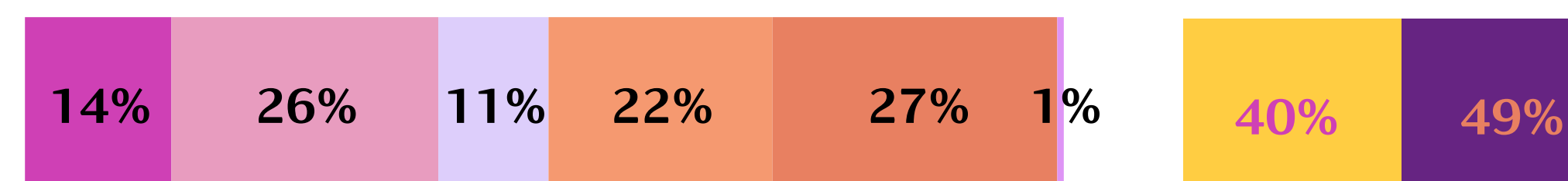
...czułaś się zaopiekowana, traktowana z szacunkiem i empatią?

...dostałaś odpowiednią ilość czasu pozwalającego na oswojenie się z informacją, przed udzieleniem Ci szczegółowych wyjaśnień, zanim byłaś gotowa współuczestniczyć w procesie dalszego podejmowania...

...dostałaś pakiet informacji dotyczących tego, co się teraz będzie działo z Twoim ciałem i jakie czekają Cię procedury

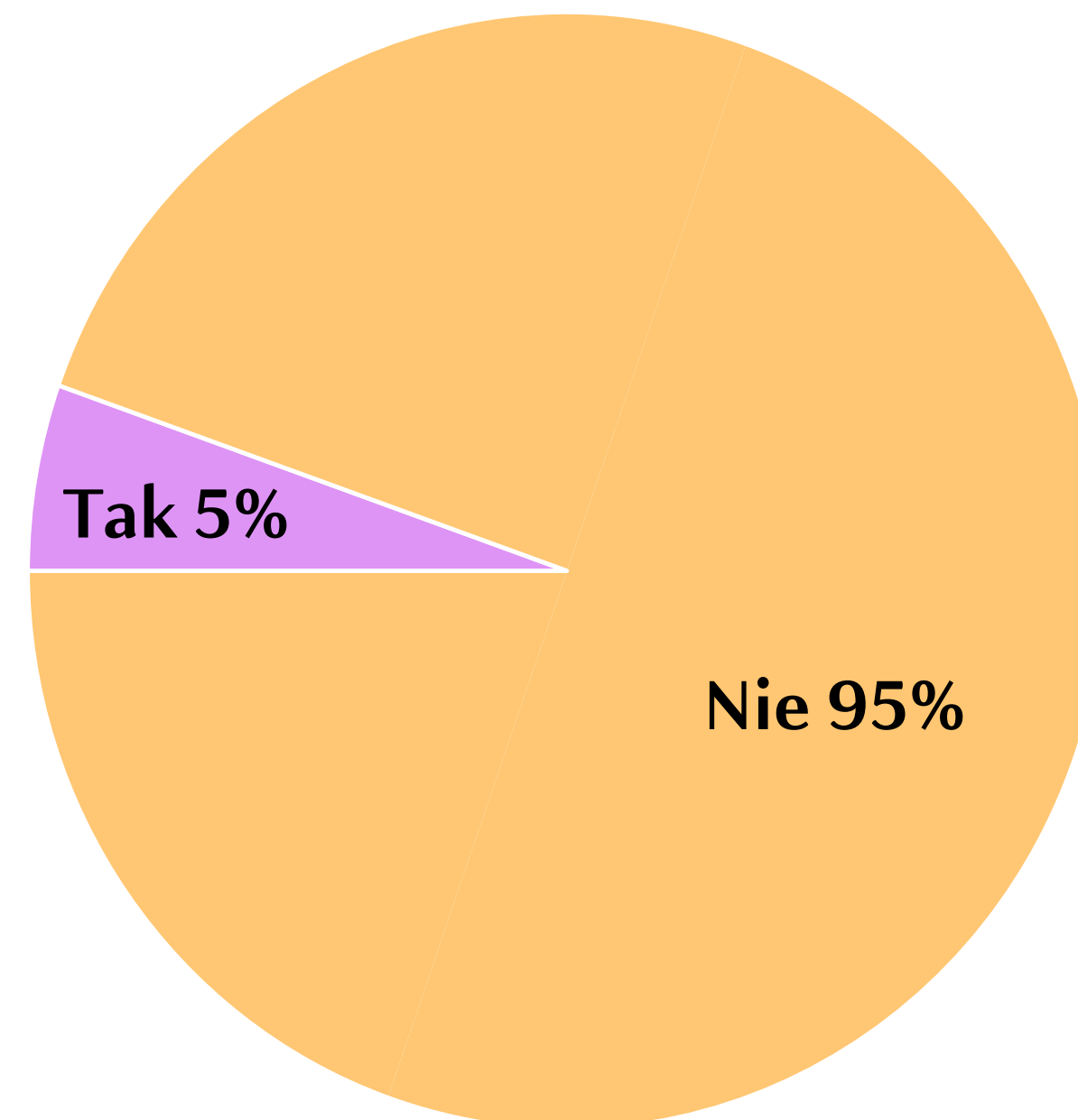

■ Zdecydowanie tak ■ Raczej tak ■ Ani tak, ani nie ■ Raczej nie ■ Zdecydowanie nie ■ Trudno powiedzieć

Grupa poinformowana o poronieniu podczas rutynowego USG, n=631

Kontakt z psychologiem jest oferowany osobom, które dowiedziały się o poronieniu w gabinecie lekarskim SPORADYCZNIE.

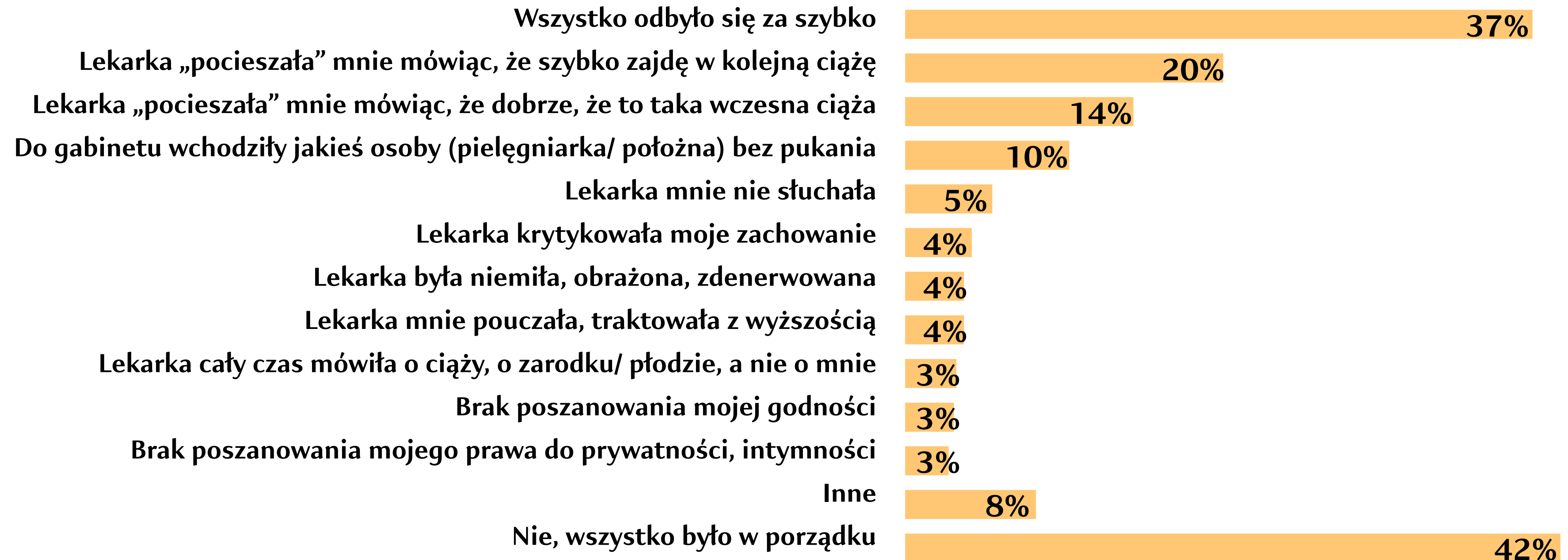
Dostępność wsparcia psychologicznego

P. Czy w gabinecie lekarki po przekazaniu Ci informacji o obumarciu ciąży, został Ci umożliwiony kontakt z psycholożką? (jedna o dpowiedź), Grupa poinformowana o poronieniu podczas rutynowego USG, n=631

Najtrudniejsze doświadczenia podczas wizyty w gabinecie ginekologicznym (1)

Negatywne wspomnienia

P. Czy było coś co wpłynęło negatywnie na Twoje samopoczucie psychiczne podczas tej rozmowy w gabinecie lekarskim? (wiele odpowiedzi), Grupa poinformowana o poronieniu podczas rutynowego USG, n=631

Negatywne wspomnienia - przykładowe cytaty

Opisywane były procedury związane z ewentualnym pogrzebem (!) i zaświadczeniem z ZUSu. Bardziej skupiano się na żałobie i pogrzebie niż na moim zdrowiu.

Po zejściu z fotela, na którym się dowiedziałam na usg, wyskoczyła z tekstem, że obok jest fajna kawiarenka i że mam NA POCIESZENIE IŚĆ SOBIE NA DOBRĄ KAWKĘ.

Język, którym mówiła: „trzeba to wyskrobać”

Pani właściwie powiedziała tylko, że to martwy płód i że każdy lekarz potwierdzi tę diagnozę.

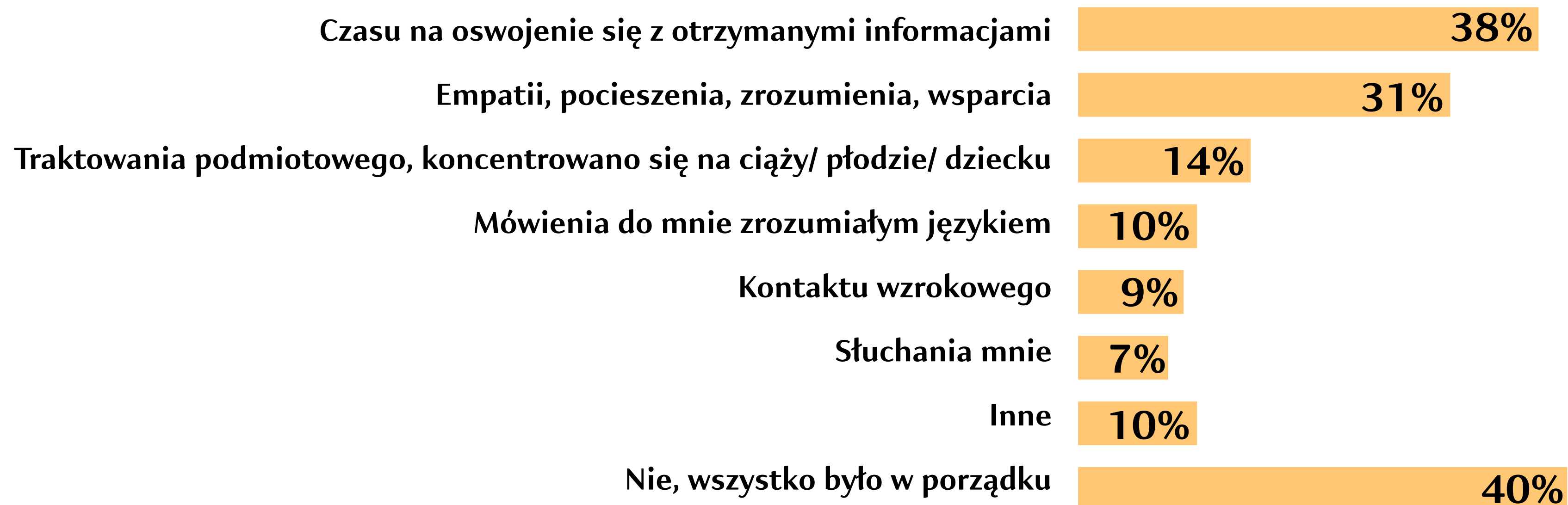
Lekarz mówił, że to bardzo częste. Nie chciałam tego słuchać!

Nie miałam możliwości zobaczenia dziecka i pożegnania się. To była duża ciąża 16 tydzień.

Najtrudniejsze doświadczenia podczas wizyty w gabinecie ginekologicznym (2)

Czego zabrakło w trakcie wizyty w gabinecie

P. Czy było coś czego nie dostałaś, czego Ci zabrakło podczas wizyty w gabinecie lekarki? (wiele odpowiedzi), Grupa poinformowana o poronieniu podczas rutynowego USG, n=631

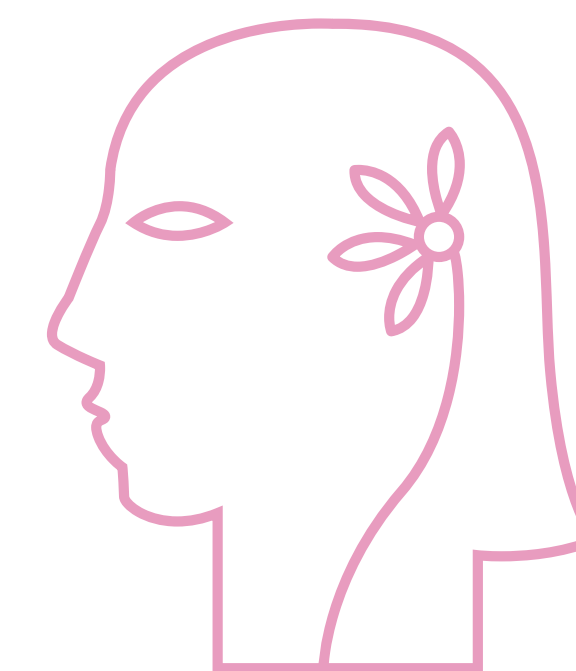
Czego zabrakło w trakcie wizyty - przykładowe cytaty

Zabrakło doradzenia warto zrobić badania genetyczne i jak to po ludzku zrobić. Zabrakło podpowiedzi, co dalej zrobić, jakie badania po poronieniu. Brak sugestii o psychoterapii.

Nikt nie zapytał, czy jestem sama czy z kimś, jak wracam do domu? Czy jadę samochodem, czy może poczekam na kogoś bliskiego. Zabrakło opieki.

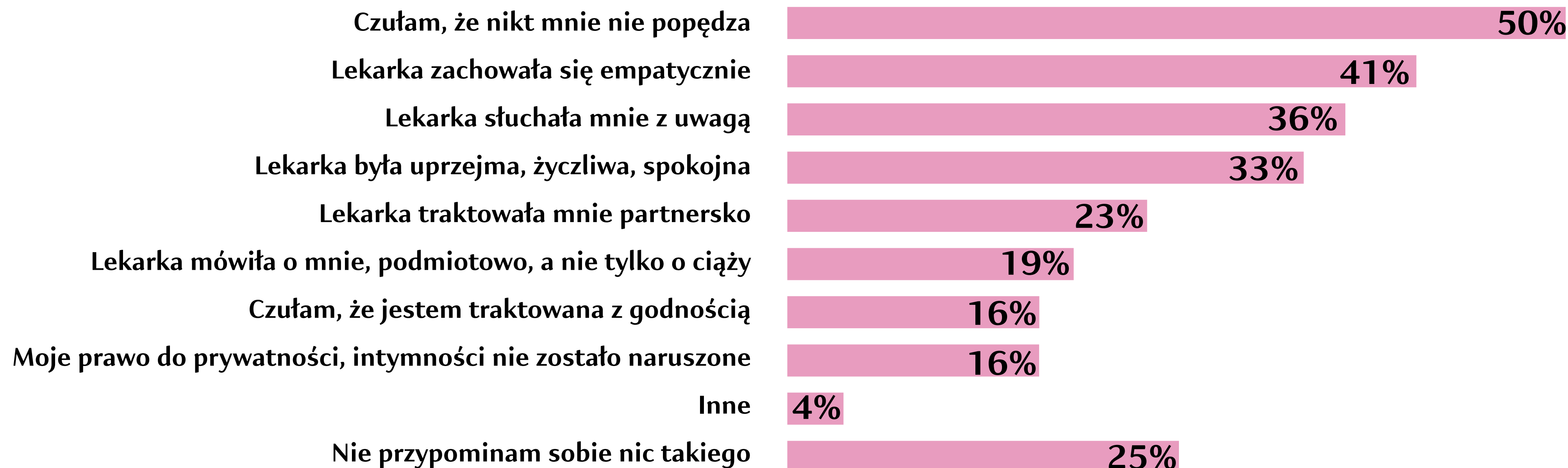
Szczegółowego wyjaśnienia, co będzie się działo później.

Szczerego wyjaśnienia co się wydarzyło (poronienie chybione), a nie dawanie nadziei „marne szanse, ale są”. Wieczorem u innej lekarki wiedziałam, że szansy już nie ma.

Wspierające doświadczenia podczas wizyty w gabinecie ginekologicznym

Pozytywne wspomnienia

P. Czy było coś co wpłynęło pozytywnie na Twoje samopoczucie psychiczne, pomogło Ci podczas tej rozmowy w gabinecie lekarskim? (wiele odpowiedzi), Grupa poinformowana o poronieniu podczas rutynowego USG, n=631

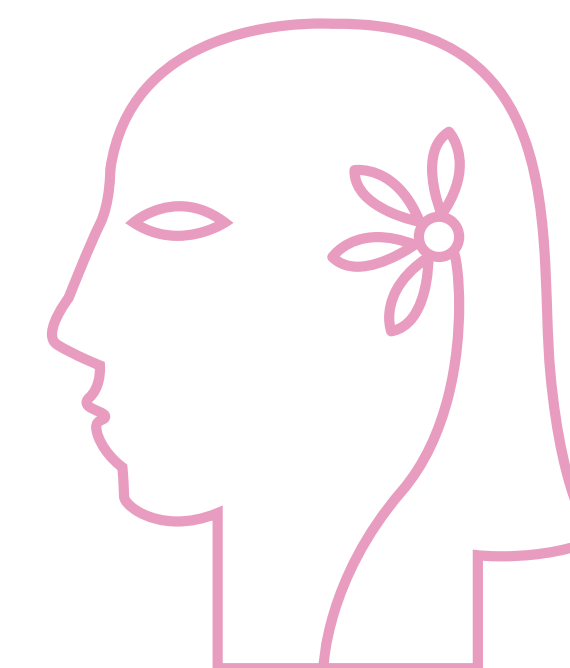
Pozytywne wspomnienia - przykładowe cytaty

Lekarka kilkakrotnie upewniała się, że ktoś po mnie przyjedzie, bo na wizytę przyszłam sama.

Lekarka opisała wszystkie możliwe scenariusze, co mnie uspokoiło, bo zawsze chcę takie informacje.

Lekarz przyniósł mi szklanę wody i przeprosił, że mi to powiedział.

Mogłam wybrać szpital do którego dostałam skierowanie.

Wybrane komentarze związane z wizytą w gabinecie ginekologicznym w związku z poronieniem

„Lekarka zachowywała się tak jakbym ja miała czuć ulgę. Od wykrycia wad u płodu (badania prenatalne) wciąż powtarzała mi, że normalnie mogłabym terminować ciążę, ale żyjemy w chorym kraju (było to w marcu 2021 roku, tuż po pamiętnym wyroku TK). Oczywiście jestem po stronie prawa kobiet do decydowania o swojej ciąży, jednak ja osobiście nie brałam i nie chciałam brać pod uwagę usunięcia dziecka (tym bardziej, że i tak takiej możliwości nie było, więc po co rozważać taką opcję?). Podsumowując **lekarka właściwie sama podjęła decyzję, że ja nie chce tej ciąży i czułam, że to ona poczuła ulgę, kiedy okazało się, że serduszko nie bije. Kobieta powinna mieć prawo do usunięcia niechcianej /powikłanej ciąży ale też powinna mieć prawo do kochania i urodzenia chorego dziecka i nikogo to nie powinno dziwić!**”

„**Brak wsparcia psychicznego i nie tylko. Pozostawiono mnie samej sobie i kazano w domu czekać na poronienie samoistne.** Jeździłam od szpitala do szpitala (Warszawa), ale nie chciano mnie przyjąć, ponieważ nie krwawiłam. Przyjęto mnie w końcu po tym jak karetka przywiozła mnie do szpitala z zatruciem martwą ciążą, ledwo żywą z temperaturą prawie 40 C i to po kłótni lekarza z karetki z lekarzem dyżurującym, a ja w tym czasie mdlałam pod ścianą. Koszmar. **Tak jakby mało mi było tragedii po stracie dziecka.**”

P. Czy było coś innego, czego potrzebowałaś w tamtym czasie podczas wizyty w gabinecie lekarskim? Czy chciałabyś podzielić się j jeszcze jakimś komentarzem, opisać coś dobrego, co Ci pomogło, albo przykrego, coś co utkwilo Ci w pamięci? (pytanie otwarte), Grupa poinformowana o poronieniu podczas rutynowe go USG, n=631,

Wybrane komentarze związane z wizytą w gabinecie ginekologicznym w związku z poronieniem

„Powiedział że to moja wina że dziecko nie żyje, bo na pewno nie przyjmowałam kwasu foliowego i jestem gruba (nadwaga 23 BMI). Wyrzucił mnie zaraz po tych stwierdzeniach z gabinetu, bo ma ważniejsze żywe ciążę do zbadania.”

„Lekarz ginekolog na moje słowa „chciałabym mieć to już wszystko za sobą, odpowiedział: „samo się nie zrobiło, ja Pani też nie zrobiłem trzeba było być świadomym.”

„Zabrakło ludzkiej twarzy i zwykłego „przykro mi.”

P. Czy było coś innego, czego potrzebowałaś w tamtym czasie podczas wizyty w gabinecie lekarskim? Czy chciałabyś podzielić się j jeszcze jakimś komentarzem, opisać coś dobrego, co Ci pomogło, albo przykrego, coś co utkwilo Ci w pamięci? (pytanie otwarte), Grupa poinformowana o poronieniu podczas rutynowe go USG, n=631,

Etap 2.

Jadę do szpitala

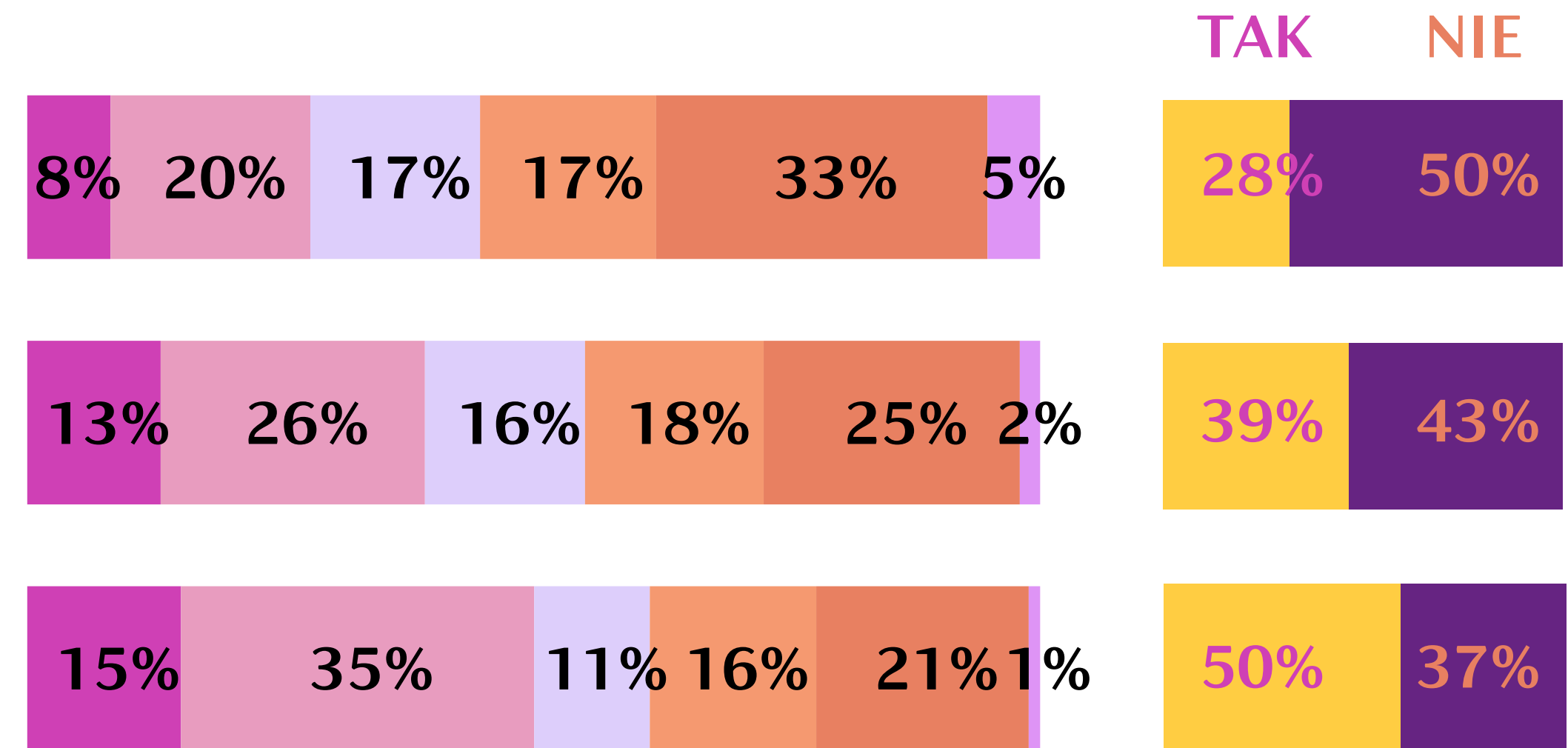
Rozdział opisujący doświadczenia z pobytu w szpitalu z powodu poronienia. Opisywana grupa to osoby, które z powodu krwawienia w ciąży udały się do szpitala, bądź zostały skierowane do szpitala po badaniu USG w gabinecie ginekologicznym, bądź w innych okolicznościach zdecydowały się skorzystać z pomocy medycznej w szpitalu.

Co dzieje się na izbie przyjęć?

Czy na izbie przyjęć szpitala dostałaś odpowiednią ilość czasu pozwalającego na oswojenie się z informacją o poronieniu, przed udzieleniem Ci szczegółowych wyjaśnień, zanim byłaś...

Czy czułaś się zaopiekowana, traktowana z szacunkiem i empatią na izbie przyjęć szpitala?

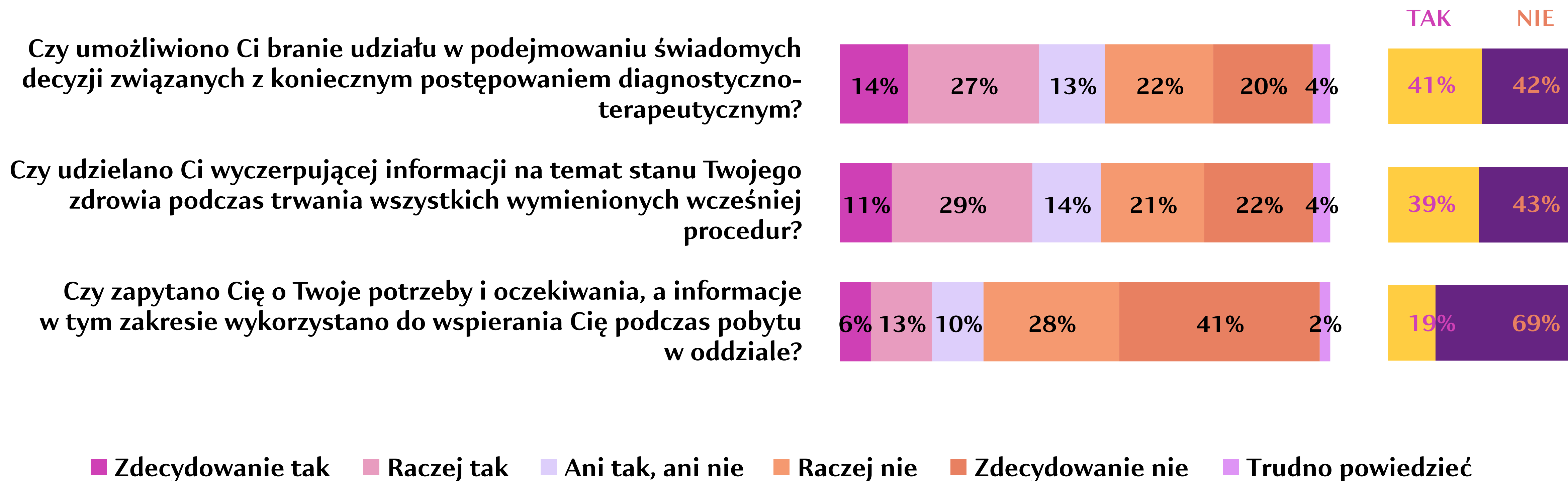
Czy badania i zabiegi wykonywano w intymnej atmosferze?

■ Zdecydowanie tak ■ Raczej tak ■ Ani tak, ani nie ■ Raczej nie ■ Zdecydowanie nie ■ Trudno powiedzieć

Grupa która skorzystała ze szpitalnej pomocy medycznej w procesie poronienia, n=1253; TAK: zdecydowanie & raczej tak, NIE: zdecydowanie & raczej nie

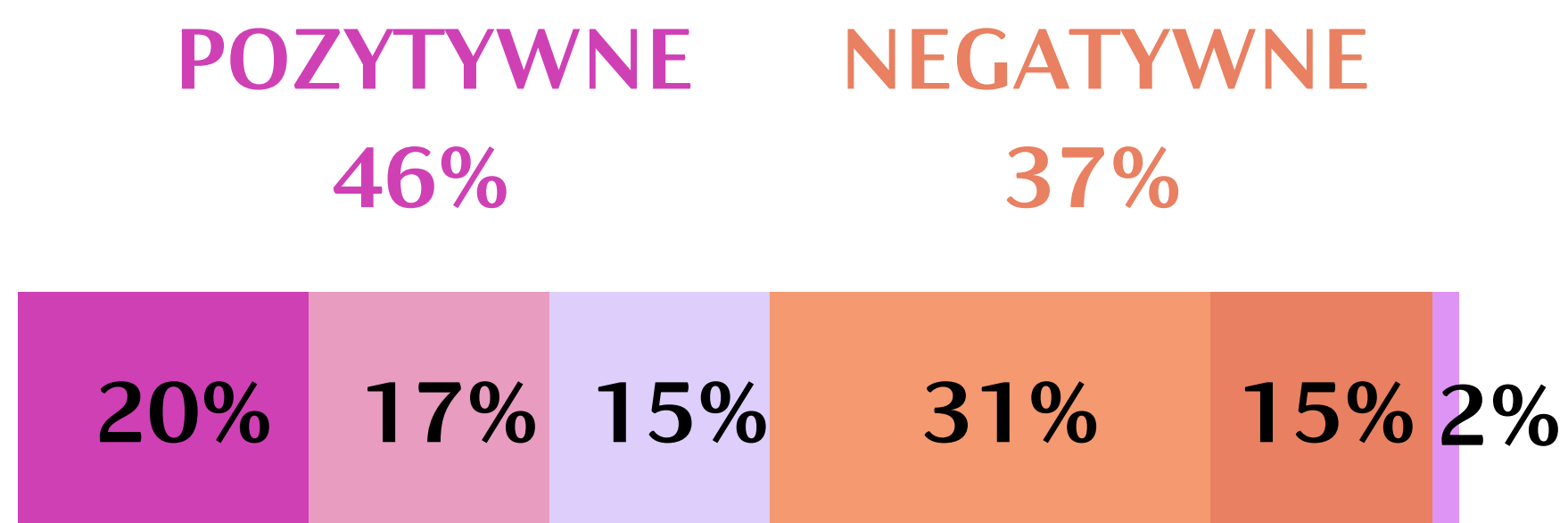
Wspomnienia z pobytu na oddziale i poddawaniu się procedurom medycznym

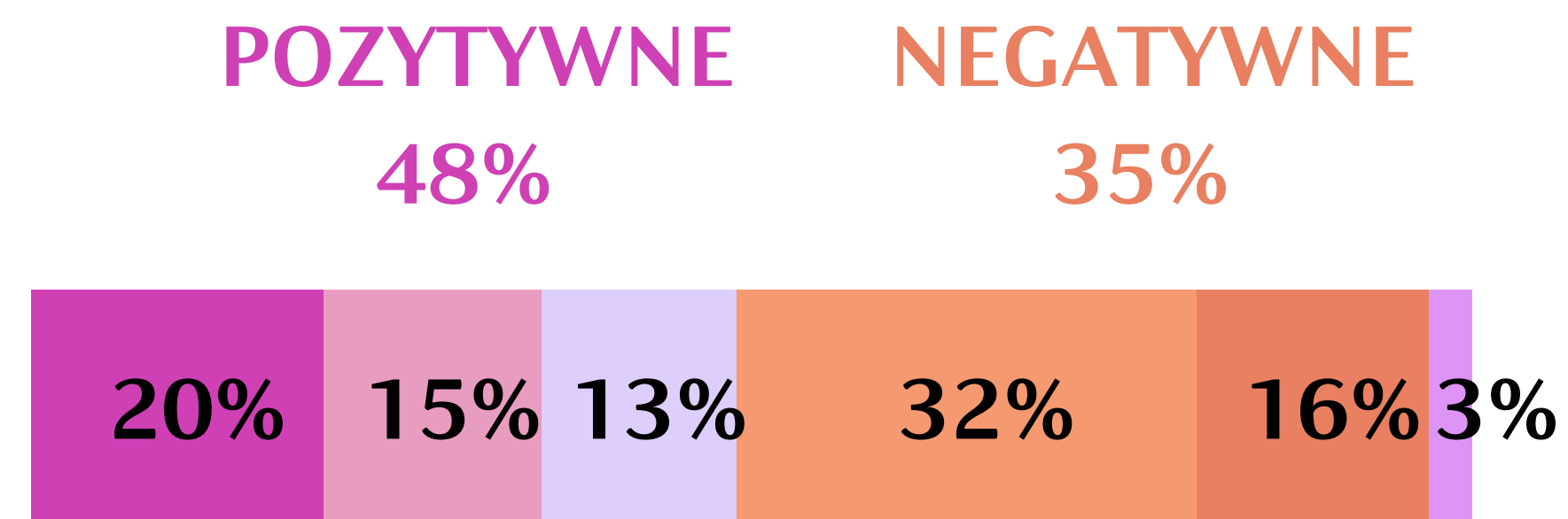
Grupa która skorzystała ze szpitalnej pomocy medycznej w procesie poronienia, n=1253; TAK: zdecydowanie & raczej tak, NIE: zdecydowanie & raczej nie

Stan emocjonalny pacjentek podczas najważniejszych zabiegów medycznych

Odczucia emocjonalne z aplikacji leków poronnych

Odczucia emocjonalne z zabiegu łyżeczkowania macicy

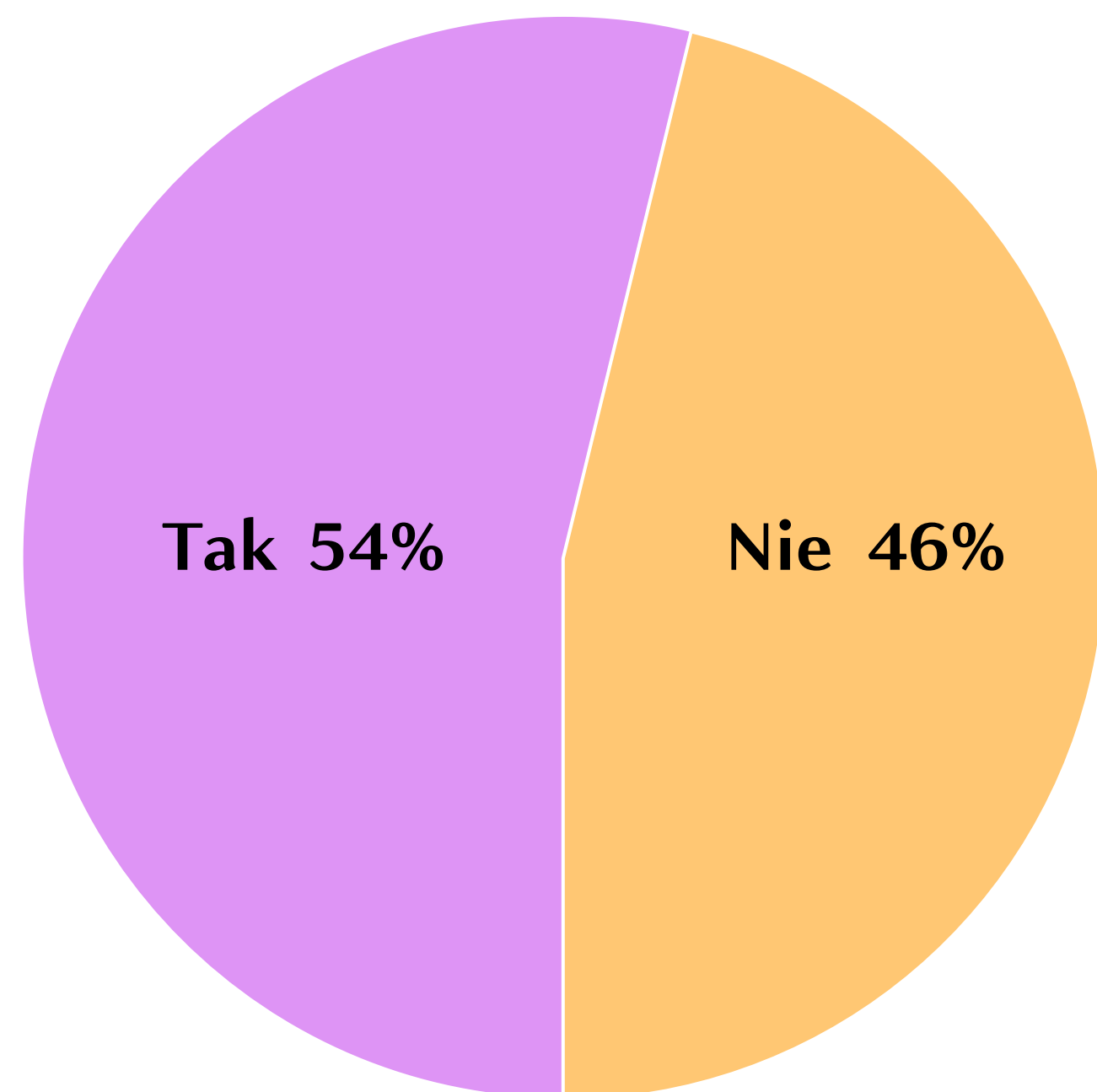
■ Zdecydowanie tak ■ Raczej tak ■ Ani tak, ani nie ■ Raczej nie ■ Zdecydowanie nie ■ Trudno powiedzieć

P. Czy czułaś się zaopiekowana, traktowana z szacunkiem i empatią podczas aplikowania leków poronnych? (jedna odpowiedź), Grupa która skorzystała ze szpitalnej pomocy medycznej w procesie poronienia i miały podane leki poronne, n=881

P. Czy po domowym poronieniu zgłosiłaś się do szpitala i miałaś podane tabletki do wywołania poronienia lub przeprowadzony zabieg łyżeczkowania, czyli chirurgicznego oczyszczenia macicy? (jedna odpowiedź), Grupa która skorzystała ze szpitalnej pomocy medycznej w procesie poronienia i miała łyżeczkowanie macicy, n=919

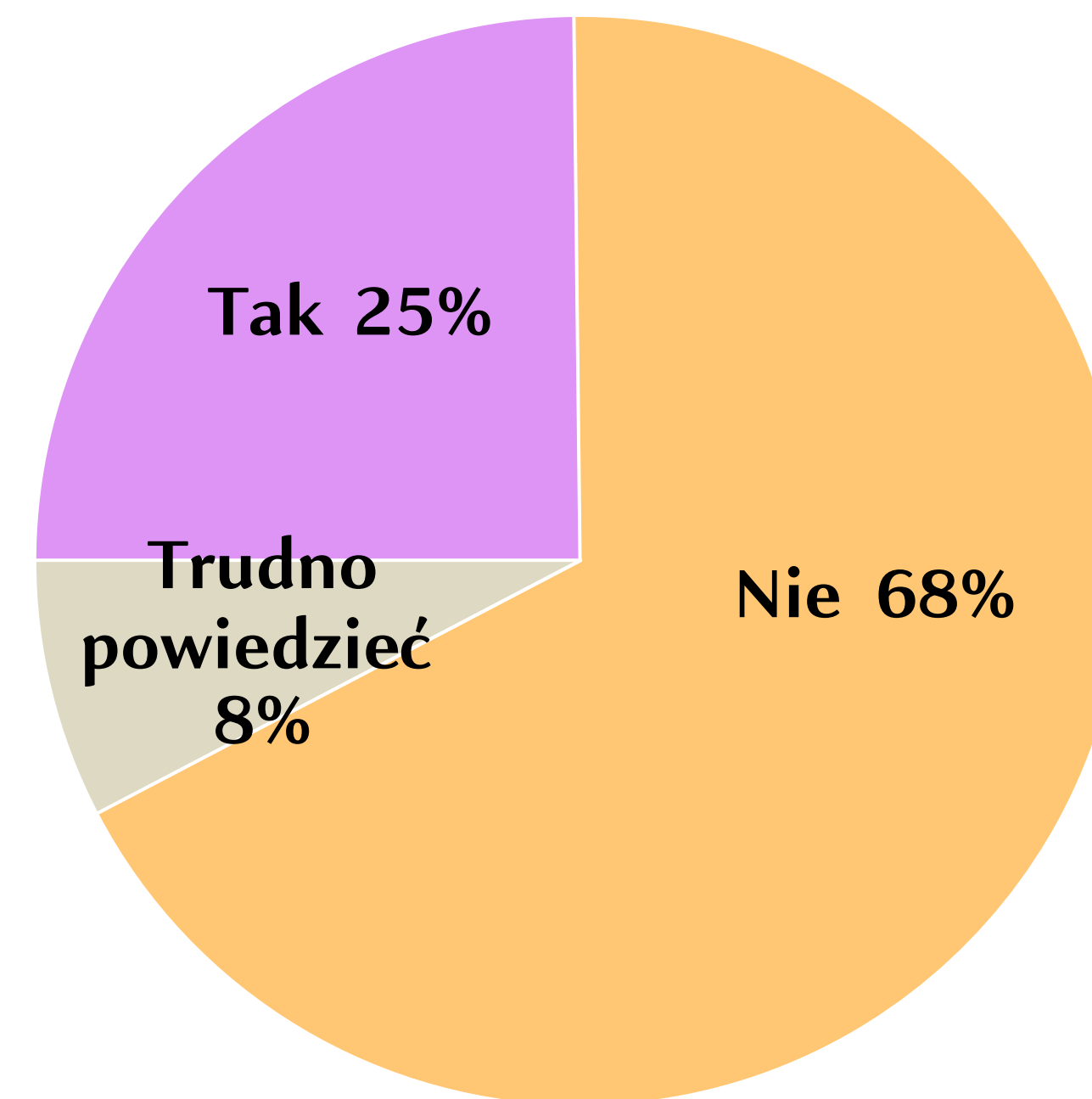
Ocena dostępności personelu medycznego

Dostępność personelu medycznego

P. Czy osoby z personelu medycznego były dostępne w każdym momencie, gdy tego potrzebowałaś (położna/ pielęgniarka/ lekarka)? (jedna odpowiedź), Grupa która skorzystała ze szpitalnej pomocy medycznej w procesie poronienia, n=1253

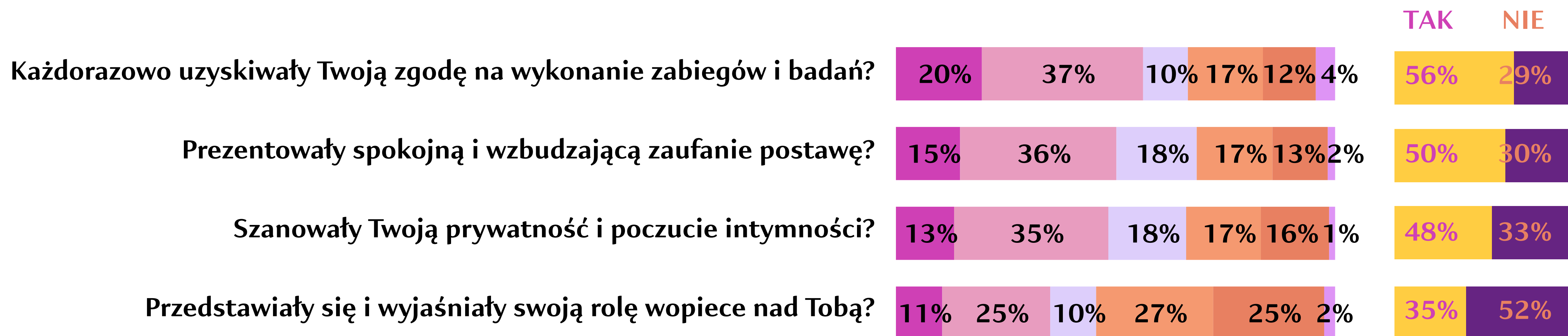
Dostępność wsparcia psychologicznego

P. Czy podczas całego pobytu w szpitalu otrzymałaś możliwość skorzystania ze wsparcia psychologicznego? (jedna odpowiedź), Grupa która skorzystała ze szpitalnej pomocy medycznej w procesie poronienia, n=1253

Zachowanie personelu medycznego oczami pacjentek

Czy osoby sprawujące nad Tobą opiekę oraz inne osoby uczestniczące bezpośrednio w udzielaniu świadczeń zdrowotnych nad Tobą:

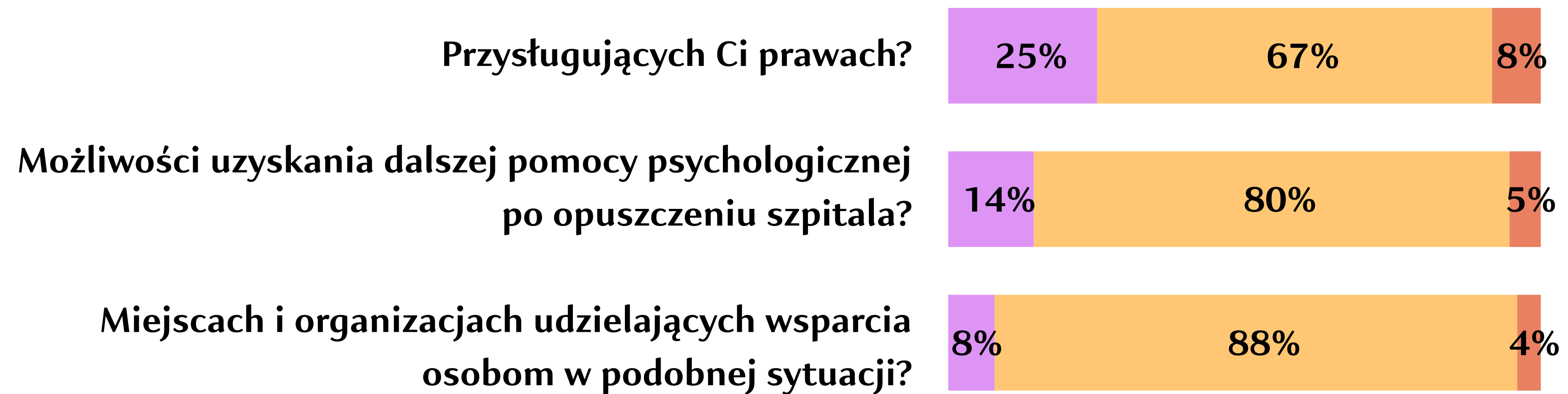

■ Zdecydowanie tak ■ Raczej tak ■ Ani tak, ani nie ■ Raczej nie ■ Zdecydowanie nie ■ Trudno powiedzieć

Grupa która skorzystała ze szpitalnej pomocy medycznej w procesie poronienia, n=1253; TAK: zdecydowanie & raczej tak, NIE: zdecydowanie & raczej nie

Informacje na temat wsparcia psychologicznego - czy szpital o tym informuje?

Czy udzielono Ci informacji o:

■ Tak ■ Nie ■ Trudno powiedzieć

Grupa która skorzystała ze szpitalnej pomocy medycznej w procesie poronienia, n=1253

Informacje pozamedyczne ważne w sytuacji utraty ciąży - czy szpital o tym informuje?

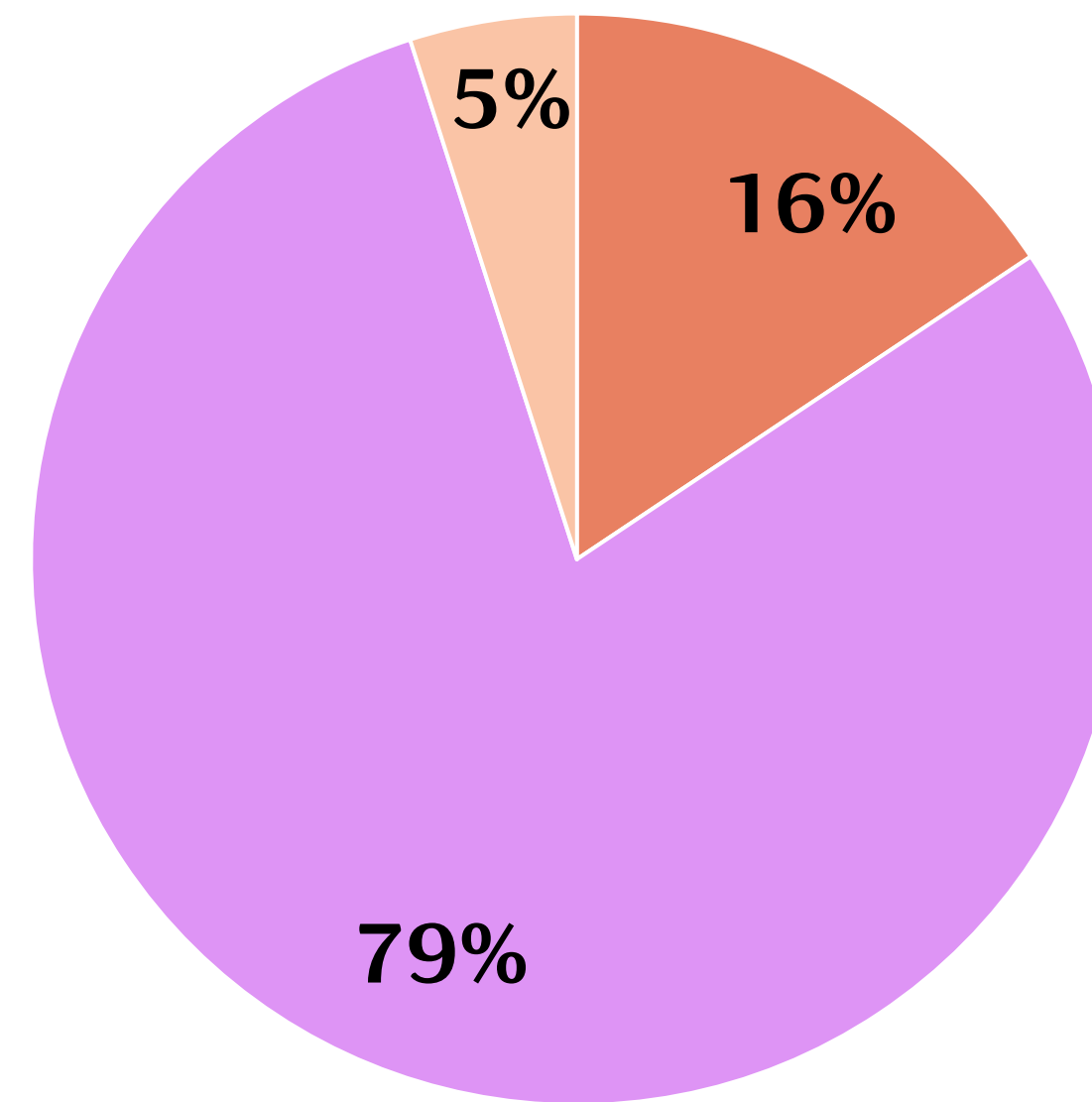
Czy udzielano Ci wyczerpującej informacji na temat obowiązującego stanu prawnego, w szczególności:

Grupa która skorzystała ze szpitalnej pomocy medycznej w procesie poronienia, n=1253

Dostępność opieki laktacyjnej

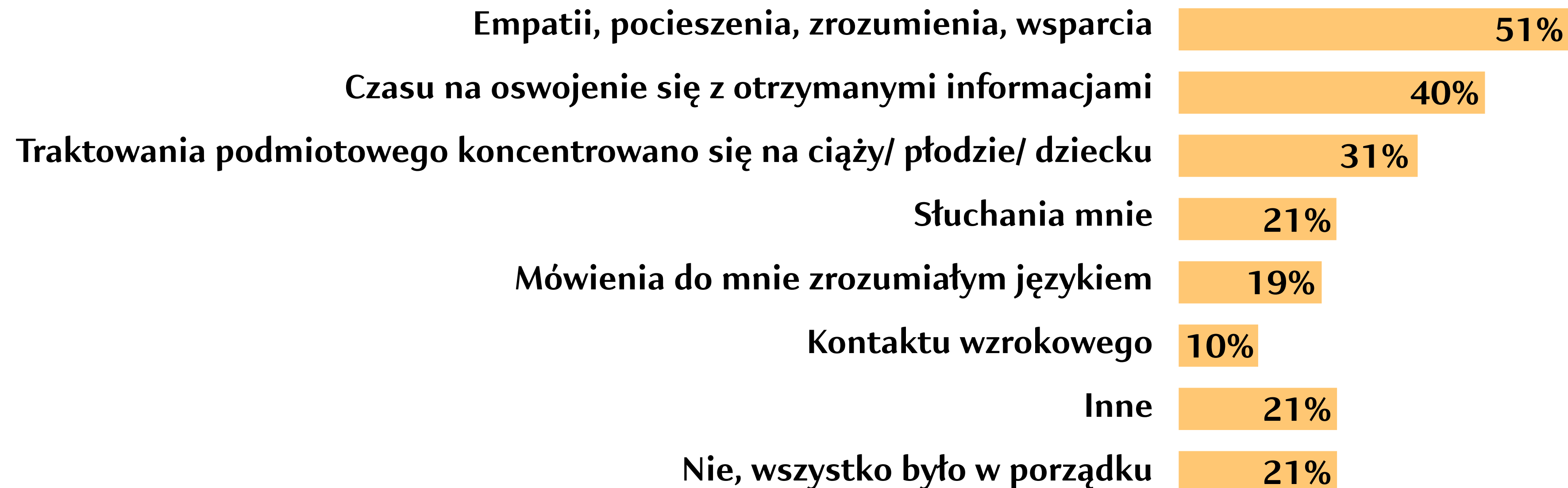
- Tak
- Nie
- Trudno powiedzieć

P. Czy otrzymałaś opiekę laktacyjną, jeśli potrzebowałaś? (jedna odpowiedź), Grupa która skorzystała ze szpitalnej pomocy medycznej w procesie poronienia i zaznaczyła odpowiedź, że nie potrzebowała opieki laktacyjnej, n=243

Najtrudniejsze doświadczenia podczas pobytu w szpitalu (1)

Czego zabrakło podczas pobytu w szpitalu

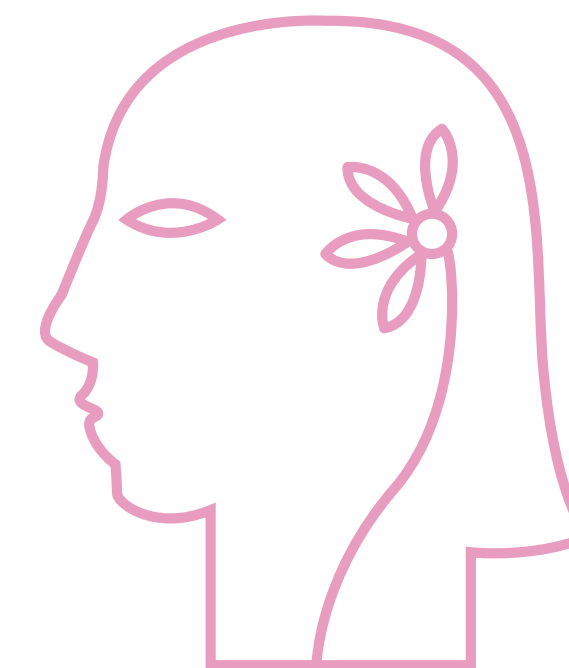
P. Czy było coś czego nie dostałaś, czego Ci zabrakło podczas pobytu w szpitalu w związku z poronieniem? (wiele odpowiedzi), Grupa która skorzystała ze szpitalnej pomocy medycznej w procesie poronienia, n=1253

Czego zabrakło podczas pobytu w szpitalu - przykładowe cytaty

Informacji co dalej. Tak w dłuższej perspektywie, bo jedną z pierwszych myśli, było że moje ciało się nie nadaje na donoszenie ciąży. O tym, że przyczyn może być wiele, w tym leżące poza mną i że to nie moja wina (poroniłam w 7 tyg, samoistnie).

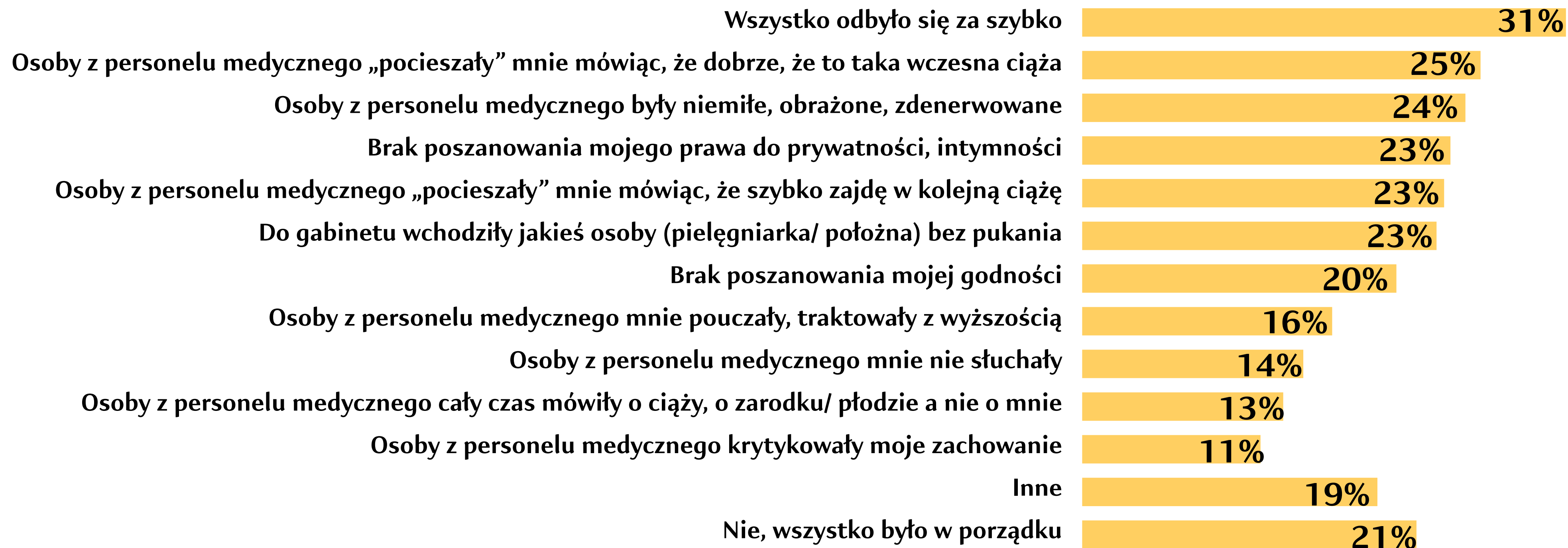
Przez całą noc nie wiedziałam, co się będzie ze mną działo i nikt do mnie nie zaglądał. Personel medyczny odnosił się do mnie często w chamski lub, w najlepszym razie, obojętny sposób.

Zdecydowanie opieki psychologicznej. W zamian po oddziale chodził ksiądz, przyznam, że chyba to najbardziej mnie zdenerwowało.

Najtrudniejsze doświadczenia podczas pobytu w szpitalu (2)

Negatywne wspomnienia

P. Czy coś wpłynęło negatywnie na Twoje samopoczucie psychiczne podczas pobytu w szpitalu w związku z poronieniem? (wiele odpowiedzi), Grupa która skorzystała ze szpitalnej pomocy medycznej w procesie poronienia, n=1253

Negatywne wspomnienia podczas pobytu w szpitalu - przykładowe cytaty

Brak poszanowania dla mojego ronionego dziecka. Gdyby nie moja walka, to by je spuścili w toalecie.

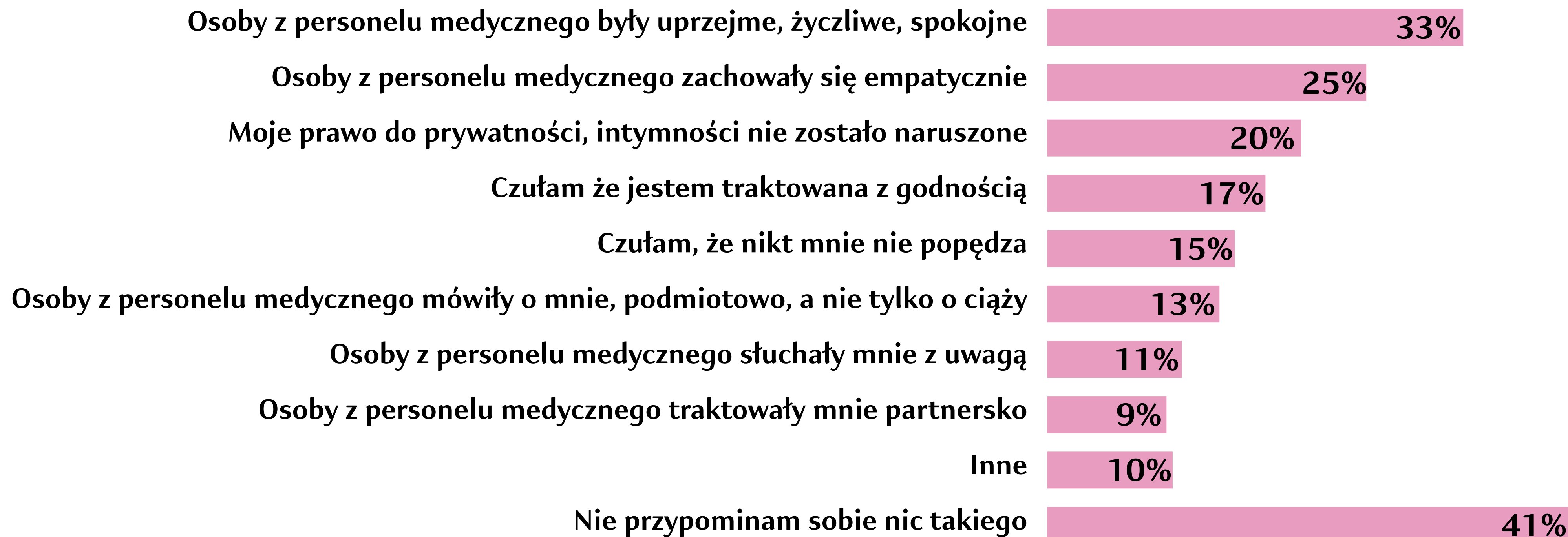
Bez pytania o zgodę, w badaniu potwierdzającym poronienie uczestniczyło 20 studentów, tak samo w przypadku zabiegu łyżeczkowania.

W jednym z szpitali powiedzieli mi, że mogę chodzić z martwym zarodkiem do 12 tygodnia i nic mi nie będzie, bo oni nie mają miejsc, mój stan psychiczny nie miał dla nich znaczenia...

Doświadczenia **wspierające** podczas pobytu w szpitalu

Pozytywne wspomnienia

P. Czy coś wpłynęło pozytywnie na Twoje samopoczucie psychiczne podczas pobytu w szpitalu w związku z poronieniem? (wiele odpowiedzi), Grupa która skorzystała ze szpitalnej pomocy medycznej w procesie poronienia, n=1253

Pozytywne wspomnienia podczas pobytu w szpitalu - przykładowe cytaty

Przy wypisie jedna położna przytuliła mnie i powiedziała że „jeszcze zobaczymy się po drugiej stronie (na porodówce)”. Widać było w jej oczach, że mówi to z ogromem empatii.

Przed zabiegiem tyżeczkowania popłakałam się przy lekarce, która wrzasnęła do mnie „no i czego pani beczy?”. Wtedy podeszła do mnie pielęgniarka, złapała mnie za rękę i powiedziała żebym się nie bała, że wszystko będzie dobrze.

Zostałam położona w sali bez innych kobiet w ciąży. Bardzo to doceniłam.

Wybrane komentarze związane z pobytem w szpitalu w związku z poronieniem

„Pomocne okazało się **wsparcie kobiet, które spotkałam**. Zarówno tych, które były w ciąży i „opiekowały się” nami, czyli tymi, które poroniły. Mówiły, że im też jest ciężko patrzeć na kolejne poronienia, mając zagrożone ciążę, ale wiedziały, że potrzebujemy wsparcia i wyjaśnień. Spotkanie innych kobiet, które poroniły dało mi poczucie bezpieczeństwa. Wartościowe było zobaczenie, jak różnie każda z kobiet, które czekały ze mną na zabieg łyżeczkowania, reaguje na zaistniałą sytuację. Jedne z nas potrzebowały mówienia o płodzie jak o dziecku, inne wręcz przeciwnie. **Niektóre z nas chciały zorganizować pogrzeb, inne chciały mieć to po prostu za sobą. To doświadczenie pomogło mi zrozumieć samą siebie i dać sobie wolność w przeżywaniu tej sytuacji**”

„Podczas przyjęcia trafiłam na lekarza wariata, który nie powiedział mi jaka będzie procedura. Na moje pytania, czy dostanę tabletki, czy będzie czekał mnie zabieg, **powiedział: „wszystkie chciałybyście dostać tabletki, pewnie po to, żeby je odsprzedawać koleżankom na aborcję”**. W szpitalu nie było miejsca, więc długo czekałam na korytarzu z założonym wenflonem. W końcu trafiłam na salę z ciężarnymi kobietami, które wytłumaczyły mi dopiero jak wszystko będzie wyglądało bo miały już doświadczenie w leżeniu w jednej sali z dziewczynami po poronieniu”

P. Czy było coś innego, czego potrzebowałaś w tamtym czasie podczas pobytu w szpitalu w związku z poronieniem? Czy chciałabyś podzielić się jeszcze jakimś komentarzem, opisać coś dobrego, co Ci pomogło, albo przykrego, coś co utkwіło Ci w pamięci?? (pytanie otwarte), Grupa która skorzystała ze szpitalnej pomocy medycznej w procesie poronienia, n=1253

Wybrane komentarze związane z pobytem w szpitalu w związku z poronieniem

„Na izbie przyjęć brak poszanowania godności, intymności, uczuć.
Pani pielęgniarka stwierdziła z rozbawieniem „o kolejna tyżka przyszła.”

„Zostałam położona na sali z sześcioma pacjentkami, z czego pięć było w zaawansowanej ciąży, czekając na poród i miały co chwilę wykonywane ktg. Słuchanie bicia tych serduszek wiedząc, że mam w sobie martwe dziecko i jedyne, co mogę zrobić to czekać aż leki poronne zaczną działać, to był koszmar”

„Brak reakcji na wołanie, czy dzwonek przy łóżku. Gdy mówiłam że bardzo boli i że czuję że rodzę, pielęgniarki zrobiły ze mnie wariatkę i przestały do mnie przychodzić. Po 10 dniach bezwzględnego leżenia, 6h akcji porodowej w nocy, sama musiałam wołać lekarza z pokoju, gdy miałam już główkę między nogami. Poród i zabieg tyżeczki odbył się bez znieczulenia, A na odchodne usłyszałam że nie mam się drzeć jak wariatka, bo nie jestem sama na oddziale i ludzie chcą spać.”

P. Czy było coś innego, czego potrzebowałaś w tamtym czasie podczas pobytu w szpitalu w związku z poronieniem? Czy chciałabyś podzielić się jeszcze jakimś komentarzem, opisać coś dobrego, co Ci pomogło, albo przykrego, coś co utkwilo Ci w pamięci?? (pytanie otwarte), Grupa która skorzystała ze szpitalnej pomocy medycznej w procesie poronienia, n=1253

Wybrane komentarze związane z pobytem w szpitalu w związku z poronieniem

„Nie dostałam informacji, co się w szpitalu dzieje z zarodkami / dziećmi nienarodzonymi. Kiedy później zadzwoniłam, odmówiono mi udzielenie informacji („Nie możemy o tym mówić”) i zaproszono mnie na spotkanie z ordynatorem. Ordynator mi powiedział, że dwa razy w roku odbywa się pochówek zbiorowy, ale nie znał szczegółów, tylko skierował do księdza. Ksiądz też nie chciał rozmawiać, tylko skierował do proboszcza. Po kilku rozmowach telefonicznych dowiedziałam się, gdzie znajduje się grób dzieci nienarodzonych. Chciałabym, żeby ten proces był transparentny, i żeby razem z pochówkiem odbyła się ceremonia pożegnalna. Uważam, że rodzice mają prawo do tego, żeby wiedzieć kiedy i gdzie ich dzieci są pochowane, i że powinny mieć możliwość, żeby uczestniczyć, jeśli jest to dla nich ważne”

„Nie poinformowano mnie o możliwości pojawienia się laktacji, nie podano leków, wyszłam ze szpitala i wróciłam tam niebawem z gorączką i zapaleniem piersi. Mój pobyt w szpitalu trwał 5 dni a leczyłam się z niego cały rok”

„Wciśnięta tabletką poronna i pozostawiona sama sobie na całą noc.”

P. Czy było coś innego, czego potrzebowałaś w tamtym czasie podczas pobytu w szpitalu w związku z poronieniem? Czy chciałabyś podzielić się jeszcze jakimś komentarzem, opisać coś dobrego, co Ci pomogło, albo przykrego, coś co utkwilo Ci w pamięci?? (pytanie otwarte), Grupa która skorzystała ze szpitalnej pomocy medycznej w procesie poronienia, n=1253

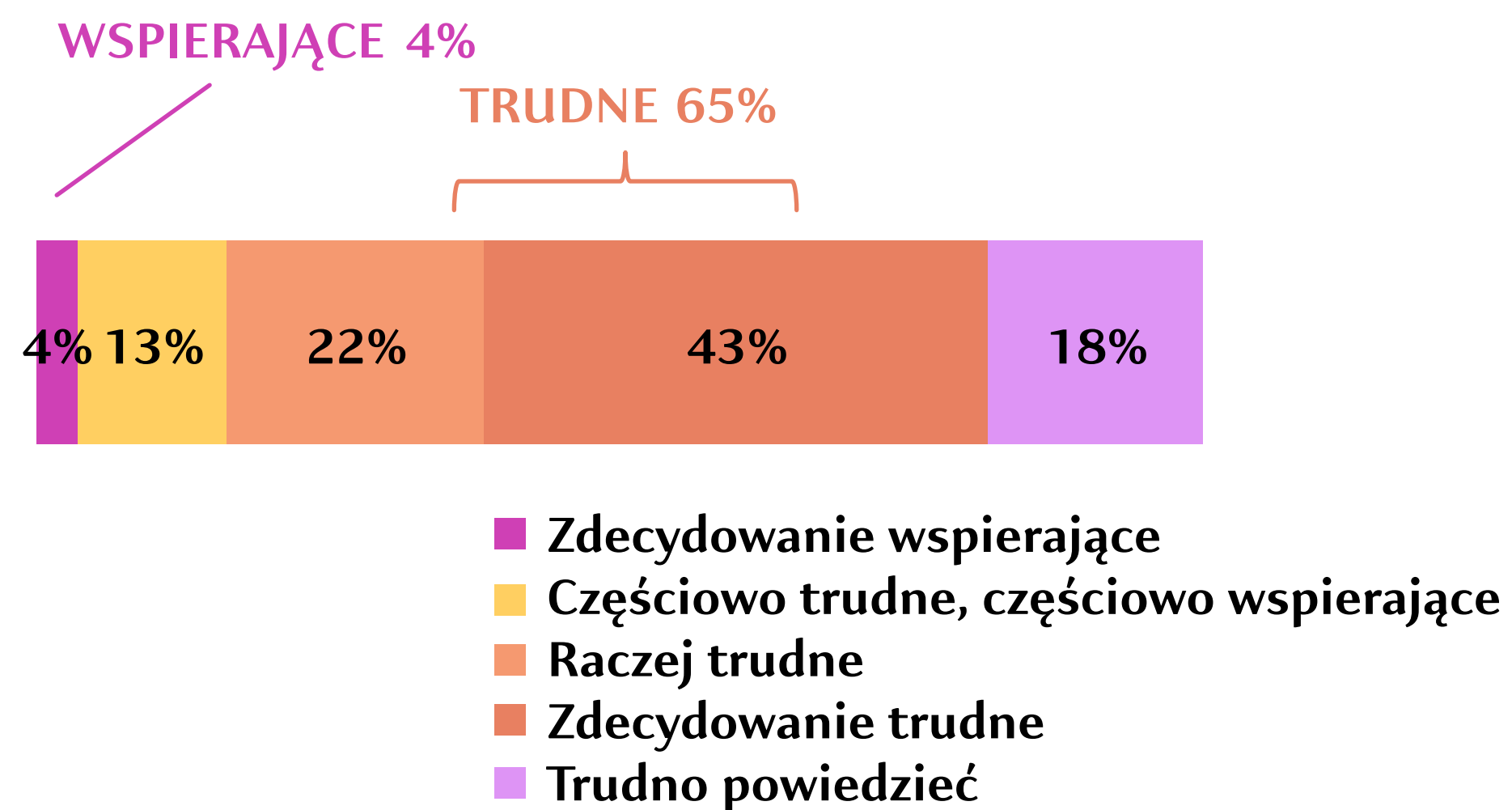
Etap 3.

Ronię w domu

Rozdział opisujący proces ronienia w domu to doświadczenia kobiet, które dowiedziały się o poronieniu podczas rutynowego badania USG w gabinecie ginekologicznym i zostało im zalecone kontynuowanie procesu w domu.

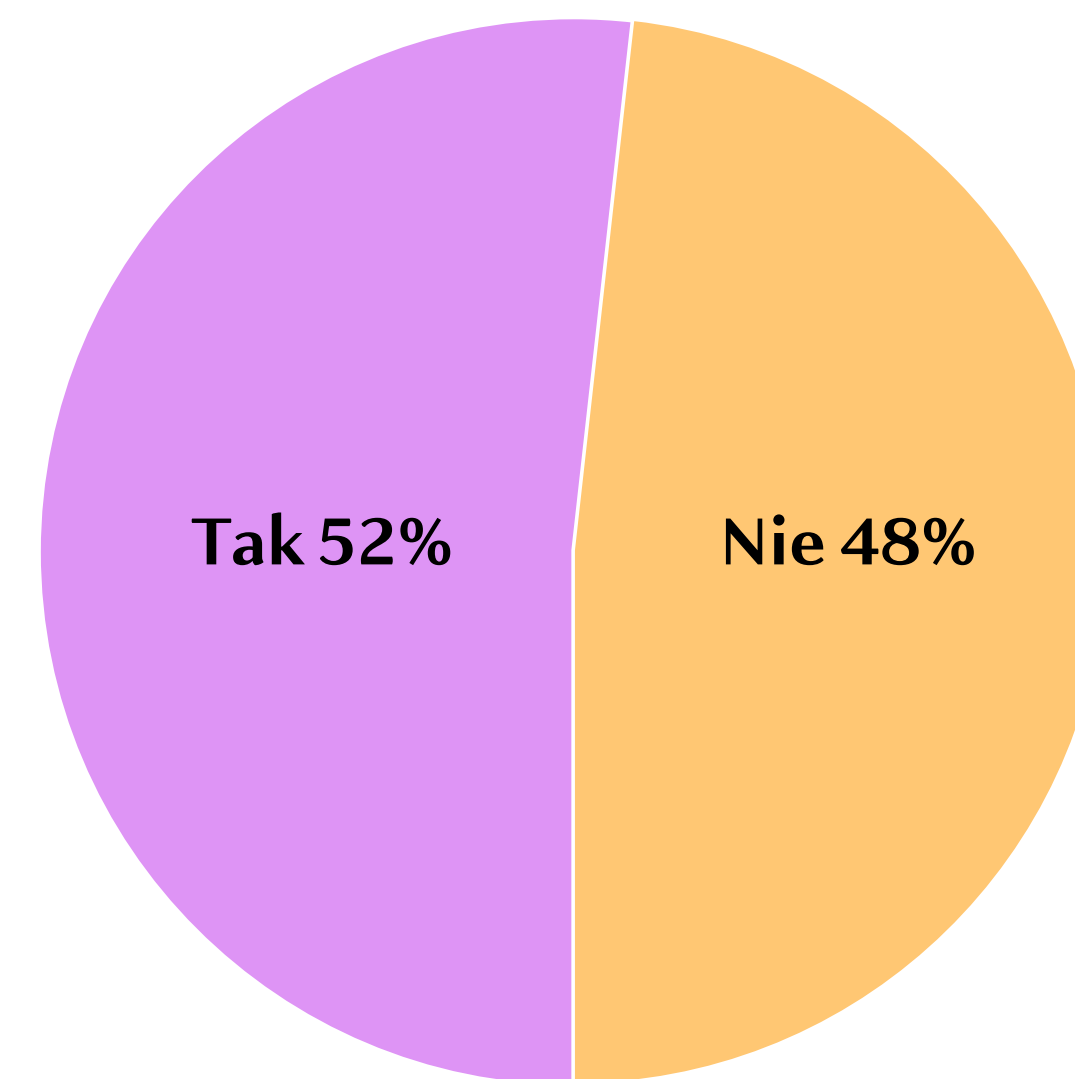
Czy doświadczenia poronienia w domu jest wspierające?

Ocena doświadczenia ronienia w domu

P. Jak oceniasz doświadczenie ronienia w domu? Czy było to dla Ciebie doświadczenie wspierające, czy trudne? (jedna odpowiedź), Grupa przechodząca poronienie w domu, n=141

Zgłoszenie się do szpitala podczas ronienia w domu

P. Czy po domowym poronieniu zgłosiłaś się do szpitala i miałaś podane tabletki do wywołania poronienia lub przeprowadzony zabieg łyżeczkowania, czyli chirurgicznego oczyszczenia macicy? (jedna odpowiedź), Grupa przechodząca poronienie w domu, n=141

Najtrudniejsze czynniki podczas ronienia w domu

Czynniki trudne

Co było **trudne** podczas ronienia w domu - przykładowe cytaty

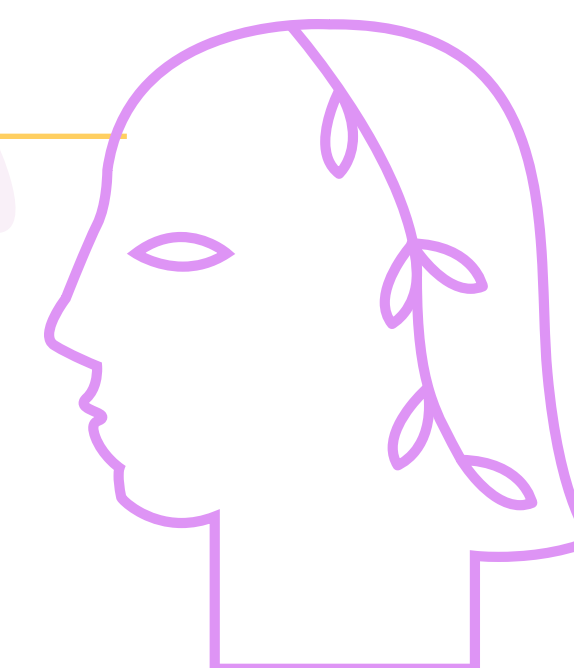
Świadomość spuszczenia dziecka w toalecie. Gwałtowność procesu.

Ból i brak wiedzy, czy to normalne, czy dzieje się coś złego.

Ból, na który nie byłam gotowa bo mówiło że to jak miesięczka. A jak zadzwoniłam na 112 powiedzieli, że mam wziąć rozkurczową nospę...

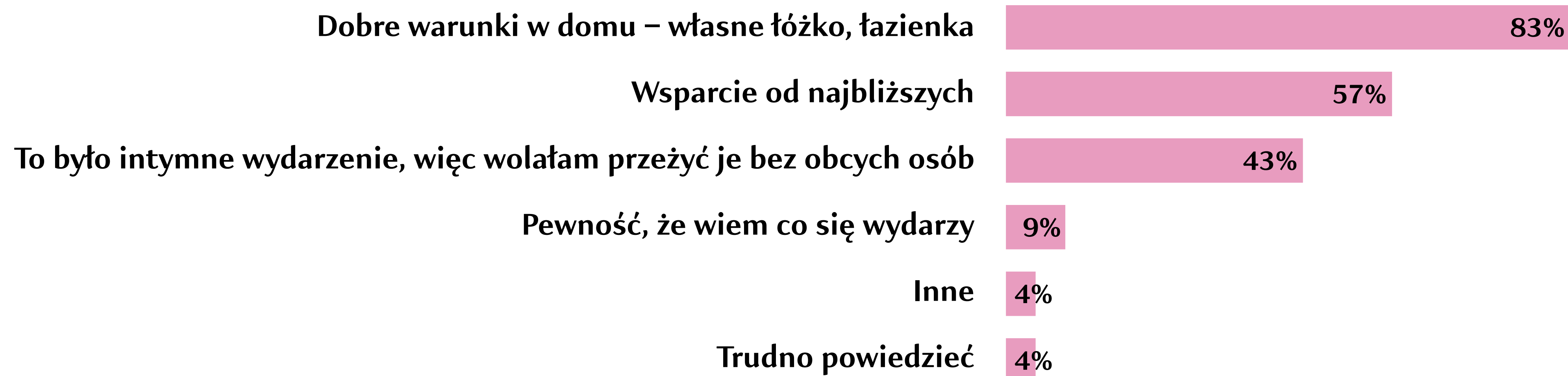
Myśl że moje dziecko traktowane jest jak odpad medyczny i ma spłynąć w toalecie.

Dla mnie to moje dziecko, wleciało do WC :(

Czynniki wspierające podczas ronienia w domu

Czynniki wspierające

Niska podstawa procentowania, wyniki pogładowe

P. Co sprawiło, że doświadczenie ronienia w domu było dla Ciebie wspierające? (wiele odpowiedzi), Grupa przechodząca poronie nie w domu i oceniająca je jako zdecydowanie wspierające lub ani wspierające, ani trudne, n=23

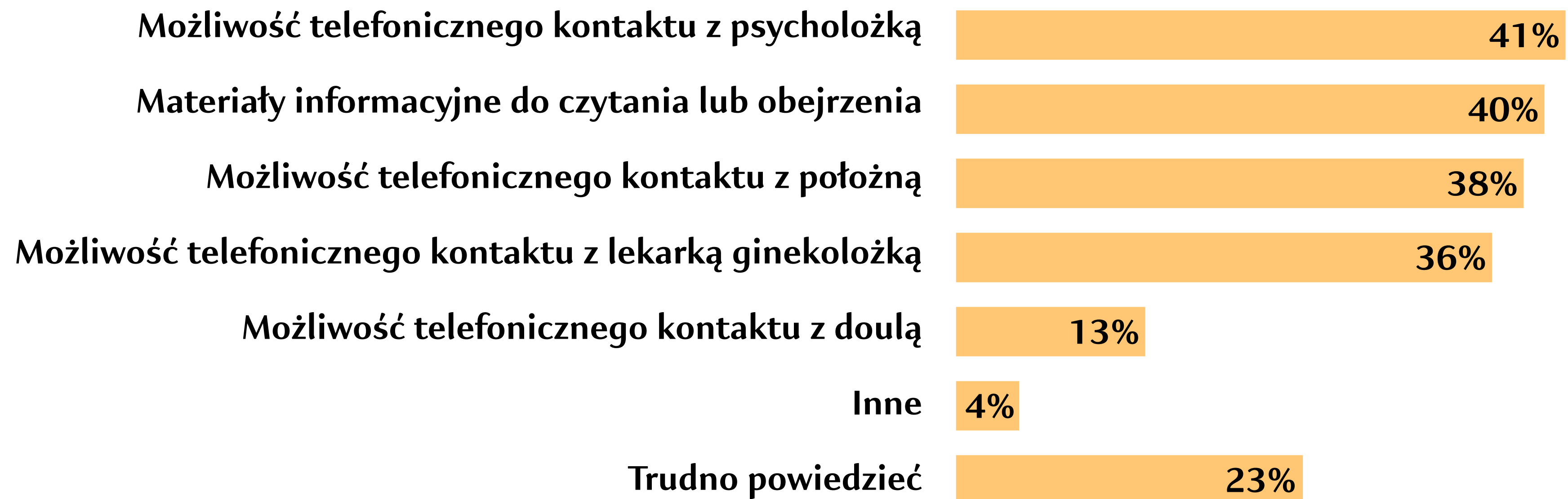
Co było wspierające podczas ronienia w domu - przykładowe cytaty

Mniejsze zagrożenie łyżeczkowaniem. Zgodnie z tym, co lekarz powiedział w szpitalu mogą chcieć wyłyżeczkować pomimo braku jednoznacznych wskazań”

Jak sprawić, by ronienie w domu było prawdziwie wspierającym doświadczeniem?

Co mogłoby wesprzeć proces ronienia w domu

P. Jak sądzisz, co mogłoby Ci pomóc, wesprzeć Cię w doświadczeniu ronienia w domu? (wiele odpowiedzi), Grupa przechodząca poronienie w domu, n=141

Zabieg w szpitalu. niestety wszystkie szpitale w Krakowie mi odmówiły a lekarze patrzyli na mnie jakbym chciała ich namówić na skrobankę. A ja po prostu nie chciałam czekać w domu na poronienie i miałam skierowanie do szpitala na zabieg.

Wybrane komentarze związane z procesem ronienia w domu

„Zwolnienie z pracy. Pracowałam w dniu poronienia, dzień przed nim i dzień po nim”

„Poronienie wywołałam przez wzięcie tabletek poronnych zamówionych na womenonweb. Na pewno lepiej bym się czuła gdybym mogła otrzymać od lekarza receptę na tabletki oraz informacje czego się spodziewać. **Brak pomocy ze strony służby zdrowia uczynił to zdarzenie dużo trudniejszym. Z perspektywy czasu większą traumą był kontakt z lekarzami niż samo poronienie**”

„**Szczególnie trudne i poniewierające psychicznie było „łapanie na sitko” „materiału do badań histopatologicznych”. Trzymanie tego w lodówce - koszmar**”

P. Czy było coś innego, czego potrzebowałaś w tamtym czasie podczas ronienia w domu? Czy chciałabyś podzielić się jeszcze jakimś komentarzem, opisać coś dobrego, co Ci pomogło, albo przykrego, coś co utkwilo Ci w pamięci? (pytanie otwarte), Grupa przechodząca poronienie w domu, n=141

Zalecenia w kontekście organizacji opieki nad osobą roniącą

I. Zalecenia ogólnosystemowe (1)

Opracowanie i sfinansowanie szczegółowych standardów postępowania i opieki nad osobami w sytuacji poronienia – zarówno w zakresie procedur medycznych jak i wsparcia psychologicznego, a w szczególności:

1. Opracowanie i wdrożenie ogólnopolskiego systemu opieki psychologicznej nad osobami roniącymi, który zapewni dostęp do:

a. telefonicznej linii wsparcia dla osób roniących działającej w systemie 24/7

b. opieki psychologicznej na oddziałach szpitalnych (w systemie 24/7), w poradniach K i gabinetach położniczo-ginekologicznych w godzinach przyjmowania pacjentek

c. szkoleń specjalistycznych dla psychologów pracujących na oddziałach ginekologiczno-położniczych i w poradniach K, doradczyń laktacyjnych, położnych środowiskowych

d. bezpłatnego wsparcia pacjentek (określony pakiet godzin do wykorzystania w ciągu 12 miesięcy od zdarzenia dla osoby roniącej oraz jej osoby partnerskiej) w zakresie:

- opieki psychologicznej, psychoterapeutycznej, psychiatrycznej
- możliwości uczestniczenia w grupach wsparcia,
- konsultacji psychologicznej dla rodziców w kontekście komunikacji zdarzenia do starszych dzieci

I. Zalecenia ogólnosystemowe (2)

e. szkoleń personelu medycznego wszystkich szczebli w zakresie: empatycznej komunikacji z osobą w trakcie i po doświadczeniu poronienia, psychologicznych aspektów straty, żałoby i traumy a także aspektów prawnych tego doświadczenia

f. wsparcia psychologicznego dla personelu medycznego wszystkich szczebli: możliwość skorzystania z superwizji i czasowego zmniejszenia obciążenia innymi obowiązkami, dodatkowy wymiar płatnego urlopu

2. Opracowanie i przekazanie placówkom medycznym pakietów informacyjnych dla kobiet roniących na temat:

- kolejnych etapów poronienia i towarzyszących im reakcji fizjologicznych
- możliwych reakcji psychologicznych na doświadczenie poronienia,
- możliwości wsparcia w procesie ronienia i po nim,
- aspektów zdrowienia fizycznego i psychicznego po doświadczeniu poronienia,
- aspektów prawnych,
- możliwości poszukiwania dalszego wsparcia.

I. Zalecenia ogólnosystemowe (3)

3. Utworzenie instytucji Rzeczniczki Praw Pacjentek w okresie okołoporodowym, do której zgłaszane będą uchybienia w zakresie opieki, dostępności do gwarantowanych świadczeń, związanych z opieką okołoporodową (okres planowania i starań o zajście w ciążę, ciąży, straty, porodu, połogu, karmienia piersią itd.)

II. Zalecenia dla placówek medycznych (1)

Wdrożenie i egzekwowanie standardów postępowania i opieki nad osobami w sytuacji poronienia – zarówno w zakresie procedur medycznych jak i wsparcia psychologicznego, a w szczególności:

1. Udostępnienie wszystkim kobietom w sytuacji poronienia pakietów z niezbędnymi, rzetelnymi informacjami na temat:

- kolejnych etapów poronienia i towarzyszących im reakcji fizjologicznych
- możliwych reakcji psychologicznych na doświadczenie poronienia,
- możliwości wsparcia w procesie poronienia i po nim,
- aspektów zdrowienia fizycznego i psychicznego po doświadczeniu poronienia,
- aspektów prawnych,
- możliwości poszukiwania dalszego wsparcia.

2. Zapewnienie poszanowania godności i intymności we wszystkich miejscach, do których zgłaszają się kobiety w sytuacji poronienia – wygospodarowanie przestrzeni zapewniającej prywatność, spokój i opiekę na izbach przyjęć, w poradniach K i przy gabinetach położniczo-ginekologicznych.

II. Zalecenia dla placówek medycznych (2)

3. Wdrażanie szkoleń dla personelu medycznego wszystkich szczebli w zakresie: empatycznej komunikacji z osobą w trakcie i po doświadczeniu poronienia, psychologicznych aspektów straty, żałoby i traumy a także aspektów prawnych tego doświadczenia.
4. Zapewnienie jak największej dostępności psychologa na oddziałach położniczo-ginekologicznych w szpitalach (preferencyjnie w systemie 24/7), w poradniach K i gabinetach położniczo-ginekologicznych (w godzinach przyjmowania pacjentek).
5. Zaspokojenie potrzeby rozmowy z osobą duchowną – tylko na wyraźną prośbę ze strony pacjentki.
6. Zapewnienie wsparcia psychologicznego dla personelu medycznego opiekującego się osobami roniącymi: możliwość skorzystania z supervizji i czasowego zmniejszenia obciążenia innymi obowiązkami, dodatkowy wymiar płatnego urlopu.

II. Zalecenia dla placówek medycznych (3)

7. Zapewnienie pełniejszej opieki nad roniącą na oddziale szpitalnym:

- Zapewnienie roniącej bezpiecznej przestrzeni, gdzie nie będzie miała kontaktu z kobietami w ciąży, ani świeżo po porodzie
- Dostępność do wsparcia położnej nie tylko podczas zabiegów medycznych, ale również przez cały czas trwania poronienia
- Dostępność opieki laktacyjnej dla wszystkich kobiet po poronieniu, które zgłoszą taką potrzebę
- Udzielanie rzetelnej informacji na temat celowości badań genetycznych i ich związku z możliwością pochówku szczątków
- Dokładne poinstruowanie kobiety na temat tego, jak pobierać materiał genetyczny (szczątki płodu), przekazanie odpowiedniego pojemnika na szczątki

8. Otoczenie opieką kobiety roniącej w domu:

- Uwzględnienie preferencji pacjentki co do miejsca ronienia: o ile nie występują przeciwwskazania medyczne umożliwienie ronienia domowego, jako sytuacji bardziej wspierającej dla kobiety.
- Otoczenie opieką kobiety roniącej w domu:
 - Pakiety poronne (rzetelna informacja, pojemniczki na szczątki, podkłady medyczne itp.) dla osób korzystających z możliwości poronienia domowego, wydawane w momencie wypisu ze szpitala/opuszczenia gabinetu ginekologicznego
 - Możliwość skorzystania z kontaktu telefonicznego lub obecności położnej w sytuacji ronienia domowego

III. Zalecenia dla pracowników/c systemu opieki zdrowotnej

W stosunku do osób roniących:

4 kroki do empatii:

1. Przedstawiam się
2. Okazuję WSPARCIE emocjonalne
3. Wyjaśniam swoją ROLĘ w postępowaniu medycznym (“wyjaśniam, co będzie się działo teraz z pacjentką”)
4. Daję CZAS na oswojenie się z informacjami i pozwalam pacjentce współuczestniczyć w postępowaniu medycznym

W stosunku do siebie

- Korzystam z narzędzi profesjonalnego wsparcia, takich jak konsultacje psychologiczne, psychoterapia, grupy wsparcia
- Korzystam z rozwiązań, które sam zalecam swoim pacjentom (urlopy wypoczynkowe, zwolnienia lekarskie)
- Dbam o swój dobrostan psychofizyczny (sen, dieta, ruch)
- Wiem, że nie zadbam o nikogo, dopóki sam/sama nie będę zaopiekowany/a

